

Gyan Amrit ਗਿਆਨ ਅਮ੍ਰਿਤ

Vol.14 - Issue 4
April 2021
Price 12/-

ਪਰਮ ਬ੍ਰਥੇਯ ਆਦਰਣੀਯ ਰਾਜਯੋਗਿਨੀ
ਏਏੀ ਹ੍ਰਦਯਮੋਹਿਨੀਭੁਨਾ ਅਯਕ੍ਤ ਆਰੋਹਣ ਪਰ ਸ਼ਤ੍ ਸ਼ਤ੍ ਵੰਦਨ...

ਬ੍ਰਥਾ ਸੁਮਨ ਅਰਪਣ

પોરબંદરમાં સખી મંડળ દ્વારા 'મહિલા દિને' આયોજીત કાર્યક્રમમાં દીપ પ્રજ્વલન કરતાં ડ્ર.કુ. લીનાબેન, પ્રમુખ સખી મંડળ ડૉ. ચેતનાબેન, મેનેજીંગ ડાયરેક્ટર ભગિની મધુબેન.

સુરત આંખાતલાવડી ખાતે 'નારી રત્નોનું સન્માન' કાર્યક્રમમાં પૂર્વ મેયર અસ્મિતાબેન, પ્રમુખ માનવાધિકાર બ્યુરો ગુજરાત સાધનાબેન, મ્યુ. કૉરપોરેટર જયોતિબેન, જયશ્રીબેન, દીપ્તિબેન, ડ્ર.કુ. સોનલબેન.

રાજકોટ રાજનગર ખાતે 'આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસે' નવનિયુક્ત કૉરપોરેટર ડૉ. દર્શનાબેનને સન્માનીત કરતાં ડ્ર.કુ. રીટાબેન.

વ્યારામાં 'વેલેન્ટાઈન ડે' નિમિત્તે યુવાઓ માટે આયોજીત વક્તુવ્ય સ્પર્ધા પ્રથમ વિજેતા કુ. દેવાંશીને ઈનામ આપતાં ડ્ર.કુ. અરુણાબેન.

ભાવનગરમાં વેસ્ટર્ન રેલ્વે મજદૂર સંઘ દ્વારા આયોજીત 'મહિલા સેમીનાર'માં ડ્ર.કુ. નમ્રતાબેન સાથે અન્ય મહિલા મહાનુભાવો.

છોટા ઉદેપુર સેવાકેન્દ્રમાં 'મહિલા જાગૃતિ' કાર્યક્રમમાં ડ્ર.કુ. મોનિકાબેન સાથે કૉરપોરેટર શ્રેતાબેન પરમાર, સુષ્માબેન રાઠવા, સોનલબેન, ડાયરેક્ટર સન રાઈઝ સ્કૂલ ભગિની ડિમ્પલબેન સોની.

દાંતા ખાતે 'મહિલા સ્નેહમિલન'નું ઉદ્ઘાટન કરતાં સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાયના રમીલાબેન, હર્ષિદાબેન, ડ્ર.કુ. દીપિકાબેન, સુશીલાબેન.

શહેરા ખાતે 'મહિલા સશક્તિકરણ'ના કાર્યક્રમમાં ડ્ર.કુ. રતનબેન, પ્રમુખ ધન નિરંકારી મીશન ભારતીબેન, સિંધી સમાજના ચંદ્રાબેન.

Gyan Amrit જ્ઞાનામૃત

વર્ષ ૧૪

એપ્રિલ-૨૦૨૧

અંક : ૦૪

પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલયનું મુજબત્ર અમૃતસૂચિ

- સાધનાપથના યાત્રિકો માટેતંત્રી સ્થાનેથી ..04
- અમૃતધારાદાદી જાનકીજી ..08
- સ્વસ્થિતિ શ્રેષ્ઠ બનાવવી છે તોદાદી હૃદયમોહિનીજી ..11
- આપણી ઈચ્છાઓ કઈ રીતે પૂરીપ્ર.કુ. જગદીશચંદ્ર ..12
- શાંતિની સ્થિતિપ્ર.કુ. નિર્વેરભાઈ ..14
- પ્રસન્નતાના પથ પરપ્ર.કુ. શિવાનીબેન ..15
- દાદી હૃદયમોહિનીને મહેંકતી પુષ્પાંજલિપ્ર.કુ. પાયલ ..19
- રાજયોગિની દાદી હૃદયમોહિનીનો સંક્ષિપ્ત પરિચય20
- સરલતા તથા સહનશીલતાનાંપ્ર.કુ. સૂર્યભાઈ ..22
- દાદી ચંદ્રમણિજીપ્ર.કુ. હેમંતભાઈ ..24
- દિવ્યદર્શનપ્ર.કુ. નંદિનીબેન ..28
- સંગમયુગની શબ્દાવલી33

લવાજમના દર

ભારતમાં

વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૧૧૦.૦૦
આજીવન સભ્ય	રૂ.	૨,૦૦૦.૦૦
છૂટક નકલ	રૂ.	૧૨.૦૦

વિદેશમાં

એરમેઈલ વાર્ષિક	રૂ.	૧,૧૦૦.૦૦
આજીવન સભ્ય	રૂ.	૧૦,૦૦૦.૦૦

કૃતિઓ તથા સેવા સમાચાર

મોકલવાનું સરનામું

પ્ર.કુ. ડો. કાલિદાસ પ્રજાપતિ

તંત્રી : જ્ઞાનામૃત

જી-૨/૨૨, શિવમ એપાર્ટમેન્ટ,

નવા વાડજ, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૩.

Phone : 079 - 2762 0866

મુદ્રક અને પ્રકાશક

રાજયોગિની ભારતીદીદી

-- વિશેષ નોંધ --

જ્ઞાનામૃતના નવા સભ્યો સમગ્ર વર્ષ દરમિયાન પણ બની શકે છે. તેમને જાન્યુઆરી થી ડિસેમ્બર સુધીના દરેક મહિનાના અંક મળશે. જેમનું લવાજમ જમા કરાવવાનું બાકી હોય, તેઓને સત્વરે જમા કરાવીને જાણ કરવા વિનંતી.

આવશ્યક નોંધ

લવાજમની રકમનો ડ્રાફ્ટ નીચેના નામે લખશો.

પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય (ગુજરાતી જ્ઞાનામૃત)

Account No. : 71120100007677

Bank Name : BANK OF BARODA, Pushpkunj Branch

IFSC Code : BARB0DBPUSH

પ્રકાશન સ્થળ - ગુજરાત ઝોન મુખ્યાલય

બ્રહ્માકુમારીઝ, સુખશાંતિ ભવન, ભુલાભાઈ પાર્ક રોડ, કાંકરિયા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૨૨.

Phone: 079 - 2532 4460

Email : gyanamrit.guj@gmail.com

સાધનાપથના યાત્રિકો માટે સ્વ ઉન્નતિનો પુરુષાર્થ

કોઈપણ ધર્મ, મઠ, પંથ, સંપ્રદાય કે અન્ય કોઈ વિચારધારામાં માનતો સાધક સ્વ ઉન્નતિ માટે પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થઈને આધ્યાત્મિક પુરુષાર્થ કરે છે, તો તેનું અદ્ભુત ફળ તેને મળે છે. જીવનમાં ઉચ્ચતમ લક્ષ્ય નિશ્ચિત કરીને તેને સિદ્ધ કરવાનો પુરુષાર્થ કરવામાં આવે તો લક્ષ્ય પ્રમાણેનાં લક્ષણો જીવનમાં દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. આપણે સૌ સ્વ ઉન્નતિ માટે નીચેની પ્રતિજ્ઞા વાંચી તેને સાકાર કરવા માટે પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થઈએ.

પ્રતિજ્ઞા

- હું નિમિત્તભાવ અને ક્ષમાભાવ ધારણ કરીશ.
- આત્મભાવ અને સર્વ પ્રત્યે શુભ ભાવના, શુભ કામના રાખીશ.
- દરેક પરિસ્થિતિમાં એક પળમાં પરિવર્તન કરી પૂર્ણવિરામ મૂકીશ.
- મન, વાણી, કર્મ, સંબંધ, સંપર્ક, સ્વપ્નમાં પવિત્રતા રાખીશ.

આ પ્રતિજ્ઞાપત્રમાં આધ્યાત્મિક પુરુષાર્થની જે વાતો મૂકવામાં આવી છે તે સર્વાંગ સંપૂર્ણ છે. આત્મા જ્યારે આટલી સિદ્ધિઓથી સંપન્ન બને છે ત્યારે દિવ્યતા, મહાનતા અને દેવત્વ તેનાથી દૂર રહેતું નથી.

આપણે પ્રતિજ્ઞાઓ તો અવારનવાર કરીએ છીએ. પણ સમય જતાં તેની વિસ્મૃતિ થાય છે. પ્રતિજ્ઞાનો ગુહ્ય અર્થ છે, એક વખત પ્રતિજ્ઞા લીધા પછી તેનાથી ચલિત ના થવું. વારંવાર તે પ્રતિજ્ઞાની યાદ રહે તે માટે એક ડાયરીમાં યા બોર્ડ સ્વરૂપે તે લખીને વારંવાર તેનું ધ્યાન રહે, તે જરૂરી છે. પ્રતિજ્ઞા લેતી વખતે જે ઉમંગ, ઉત્સાહ, ધગશ હોય

તે ધ્યેય પ્રાપ્તિ સુધી અચૂક જળવાઈ રહેવાં જોઈએ. પ્રતિજ્ઞામાં આવેલા મહત્વપૂર્ણ શબ્દોનું ચિંતન કરીએ.

નિમિત્તભાવ

હું અને મારાપણું એમાંથી મુક્ત થવું અઘરું છે. બ્રહ્માબાબાને દિવ્ય સાક્ષાત્કારો થયા. તીવ્ર વૈરાગ્યના ફલ સ્વરૂપે પોતાની સ્થાવર જંગમ સઘળી સંપત્તિ ઈશ્વરીય કાર્યમાં સ્વાહા કરી સ્વયં ટ્રસ્ટી બની ગયા. ત્યારથી કર્તાપણાનો ભાવ ચાલ્યો ગયો. નિમિત્તભાવ જાગૃત થયો. સર્વ કાર્ય પરમાત્માનું છે. પરમાત્માએ મને ઈશ્વરીય સેવાના કાર્ય માટે નિમિત્ત બનાવ્યો છે એટલે મારી સંપૂર્ણ વફાદારી પરમાત્મા અને તેમના કાર્ય માટે રહે. (વરિષ્ઠ પ્રશાસિકા બહેનો) હળવાશથી કહે છે ‘હું તો નિમિત્તમાત્ર છું. કરન કરાવનહાર શિવબાબા બધું કરાવી રહ્યા છે.’ આ ચિંતનથી હળવાશની સાથે સાથે અહંભાવનો ત્યાગ પણ થાય છે. નિમિત્તભાવ એ અહંને ઓગાળવાની પ્રક્રિયા છે. માલિકીભાવ ઓસરી જાય ત્યારે જ નિમિત્તભાવ પ્રગટે. નિમિત્તભાવ એટલે સંસ્થાની પાઈપાઈનો, સમય, શક્તિ, સાધનોનો સમુચિત ઉપયોગ. શ્રીમત (શ્રેષ્ઠ ઈશ્વરીય મત)ના પ્રાણમાં નિમિત્તભાવનો રણકાર ઘબકે.

જ્યાં નિમિત્તભાવ છે ત્યાં અહંભાવ નથી. તેથી સદા ઉન્નતિ થતી રહે છે. નિમિત્તપણાની ભાવના શ્રેષ્ઠ ફળ આપે છે. સેવા સાથીઓમાં નિમિત્તભાવ, ટ્રસ્ટીપણાનો ભાવ હશે. તો સેવાસ્થાનની સુવાસ સર્વત્ર પ્રસરશે. નિમિત્તપણાના ભાવથી વિશ્વકલ્યાણની ભાવના ઉન્નત થાય છે.

‘ક્ષમા વીરસ્ય ભૂષણમ્’ ક્ષમા એ વીરનું ભૂષણ છે. આપણા લૌકિક અને અલૌકિક જીવનમાં આપણે કોઈના અપમાન, અવગણના, ટીકા, ઘૃણાભાવ, ઈર્ષ્યાભાવ, સ્થૂલ-સૂક્ષ્મ હિંસાના શિકાર બન્યા હોઈએ છીએ. કોઈ આપણા પથમાં બાધક બનીને આપણી વિકાસયાત્રાને રોકે છે. અસત્ય આરોપણ દ્વારા સત્યને ગૂંચળાવવાનો પ્રયાસ કરે છે. ત્યારે લોકો દુઃખી થાય છે. વેરઝેરની, બદલાની ભાવનામાં વૃદ્ધિ થાય છે. પણ રાજયોગી તો આનાથી પર છે. કર્મોની ગહનગતિના જ્ઞાનને લીધે ઈશ્વરીય જ્ઞાનને લીધે, રાજયોગના નિયમિત અભ્યાસ અને રાજયોગી જીવનના નિયમો અને મર્યાદાઓના પાલનને કારણે તેના હૃદયમાં એવી વિશાળતા જન્મે છે કે તે આવાં કર્મો કરનારને માફ કરી દે છે. તેના પ્રત્યે ક્ષમાભાવ રાખે છે.

બ્રહ્માબાબા ક્ષમાભાવનું અણમોલ ઉદાહરણ છે. બાબા કહેતા, ‘ગાલી દેનેવાલે કો ગલે લગાઓ।’ બાબાએ એવાં અનેક લોકોને માફ કરી, તેમના પ્રત્યે રહેમભાવ અને સ્નેહભાવ રાખ્યાં છે. આવા આત્માઓના કલ્યાણની તેમણે કામના રાખી છે. અનેક સાધુ સંતો, પીર પેગંબરો, ધર્મ સ્થાપકો, ભિન્ન ભિન્ન ક્ષેત્રના મહાન પુરુષો-સ્ત્રીઓ ક્ષમાભાવને લીધે અમર બન્યાં છે. ઈશુખ્રિસ્તે એમને વધસ્તંભ ઉપર ચઢાવી મોત આપનારને માફ કર્યા સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતીએ રસોઈમાં ઝેર આપનાર પોતાના રસોઈયાને ક્ષમા કરી તેને બચવાની તક આપી. આવાં તો ઘણાંયે દૃષ્ટાંતો છે. ક્ષમા આપનાર સાગર જેવા છે. ક્ષમા આપીને હળવા થવાનું છે. ક્ષમાભાવ એ સુવાસ છે. ગમે તેવા કઠોર હૃદયને માનવ ક્ષમાભાવથી બદલાય છે. તેથી જીવનમાં ક્ષમાભાવને ધારણ કરી પરમાત્મ પ્રત્યક્ષતામાં નિમિત્ત બનવાનું છે.

આત્મભાવ

ઈશ્વરીય જ્ઞાનનું પ્રથમ પગથિયું આત્મભાવ છે. દેહભાનનું વિસ્મૃતિ અને આત્મભાવની જાગૃતિ. કોઈને જોતાં જ્ઞાતિ, જાતિ, વય, લિંગભેદ, ભાષાભેદ, રાષ્ટ્રભેદ આ સર્વથી ભિન્ન અજર, અમર, અવિનાશી ચૈતન્ય સત્તા જ્યોતિષિન્દુ સ્વરૂપ આત્માની અનુભૂતિ થાય. આત્માના ગુણો-શક્તિ, જ્ઞાન, પવિત્રતા, શાંતિ, પ્રેમ, આનંદ, સુખના આધારે આત્માની ઓળખ થાય. આત્માનુભૂતિ થાય પછી જ પરમાત્માનુભૂતિ સંભવ બને.

આધ્યાત્મિક જ્ઞાનનો, પુરુષાર્થનો પાયો જ છે આત્મભાવ. જ્યાં દેહ અને દેહના સર્વસંબંધો લુપ્ત થાય છે. વિશ્વપિતા પરમાત્મા અને તેનાં સંતાનો આત્માઓ આજ ભાવ રહે છે. ત્યારે વસુદેવ કુટુંબકમની, વિશ્વ એક પરિવારની ભાવના જન્મે છે. આત્મભાવ સર્વ પ્રકારના ભેદોને ઓગાળી દે છે. નિરંતર આત્મભાવ અનુભવાય તો સ્થિતિ, પરિપક્વ, સ્થિતપ્રજ્ઞ, ઉપરામ બને છે.

શુભ ભાવના, શુભકામના

શુભ ભાવના એટલે શક્તિશાળી સંકલ્પોની સૃષ્ટિ સર્વ આત્માઓ પ્રત્યે સદાકાળ અને જ્ઞાનયુક્ત કલ્યાણની ભાવના. આપણી શુભ ભાવના, શુભ કામના શ્રેષ્ઠ ફળની અનુભૂતિ કરાવે છે. શુભ કામના જન્મે છે તેમાંથી શુભ ભાવના આકાર લે છે. આપણે દુઃખી, અશાંત આત્માઓ પ્રત્યે રહેમદિલની કામના રાખવાની છે. કોઈપણ આત્માના જીવન પરિવર્તન માટે શુભ ભાવના અને શુભ કામના એ આધારશિલા છે.

આપણી શુભ ભાવના, શુભ કામના દ્વારા સુખમય સંસાર સતયુગનું સ્વપ્ન સાકાર થશે. અસંતુષ્ટ આત્માઓ આપણી શુભભાવના,

શુભકામના પ્રભાવના બળે સ્વયંના દોષોનો એકરાર કરી સ્વયંનું પરિવર્તન કરશે. પુણ્યના ખાતામાં વૃદ્ધિ કરવા માટેનું અસરકારક માધ્યમ શુભ ભાવના, શુભ કામના છે.

શુભ ભાવના, શુભ કામનાની પ્રાપ્તિઓ ઉલ્લેખનીય છે. અસંતુષ્ટ આત્માઓ સંતુષ્ટ બને છે. સ્નેહી અને સહયોગી બને છે. શુભ ભાવના, શુભ કામનાયુક્ત સાધક વ્યર્થથી મુક્ત બને છે. તેનાથી પુણ્યના ખાતામાં વૃદ્ધિ થાય છે. કપરું કાર્ય સરળ બનાવવામાં શુભ ભાવનાના અસરકારક નીવડે છે. શુભ ભાવનાની યથાર્થ અવસ્થામાં રહેનાર યોગી સ્વયંને ભક્તોની સમક્ષ પૂજ્ય નહીં બનાવે પણ તેમનો બુદ્ધિયોગ પરમાત્મા સાથે જોડાવશે. શુભ ભાવના જ નિર્બળ આત્માઓને યોગ દ્વારા બળવાન બનાવે છે. સર્વ પ્રત્યે શુભ ભાવના હશે, તો વાયુમંડળ શક્તિશાળી બનશે. શુભ ભાવનાથી સહનશીલતાનું બળ મળે છે. જેથી વિપરીત સંસ્કારોવાળા આત્માથી અલિપ્ત થવા કરતાં તેની સાથે અનુકૂળન સાધવામાં મદદ મળે છે. શુભ ભાવનાના મહત્ત્વને જાણીને તેનો પ્રયોગ કરવાતી વિરલ સિદ્ધિઓ મળે છે.

પરિવર્તન શક્તિ

યોગીને ભિન્ન ભિન્ન પરીક્ષાઓ અને પરિસ્થિતિમાંથી પસાર થવાનું હોય છે. સામાન્ય માનવ જીવનમાં આવનારી પરિસ્થિતિથી વિચલિત બને છે. હતાશ, નિરાશ, નાસીપાસ થાય છે. ક્યારેક આત્મહત્યાઓ જેવી ઘટનાઓ પણ બને છે. સ્વભાવ, સંસ્કારની ટક્કર જેવા પ્રશ્નોમાં પણ તેની કસોટી થાય છે. આવા સમયે ગમે તેટલી વિકરાળ પરિસ્થિતિમાં પણ સ્વસ્થ રહી તેમાં ઉત્તીર્ણ થવા માટે પરિવર્તનશક્તિની આવશ્યકતા છે. જે કંઈ બની ગયું તેને સૃષ્ટિનાટક સમજીને પૂર્ણવિરામ મૂકવાની ક્ષમતા કેળવાય, તો સ્થિતિ

અચલ, અડોલ, એકરસ રહી શકે છે.

મન વાણી અને કર્મથી કલ્યાણકારી કાર્યોમાં વ્યસ્ત રહેવાથી પરિવર્તન શક્તિમાં વેગ આવે છે. અન્ય આત્માઓની સેવાના ફલસ્વરૂપે મળનારી દુઆઓ જીવનમાં પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ કરાવે છે. પ્રાપ્તિથી પરિવર્તન સરળ બને છે. પરમાત્માએ આપણને દેવતા બનવાનું લક્ષ્ય આપ્યું છે. તેનાથી લૌકિક વૃત્તિ, કોઈના દોષ જોવાની વૃત્તિ ઈર્ષ્યા, ઘૃણાભાવ અને જ્ઞાન ભંભેરવાની વૃત્તિનું પરિવર્તન કરવાનું છે. સંબંધોમાં રુદ્ધાનિયત હશે તો લૌકિક વૃત્તિ બદલાઈ જશે. મહાન પુરુષો-સ્ત્રીઓનાં વચનો પરિવર્તન કરાવે છે. જો આપણે સ્વમાનમાં રહીશું તો અભિમાન અને અપમાનની ભાવના લુપ્ત થઈ જશે. ગમે તેવા સ્વભાવ, સંસ્કારવાળા આત્માઓ પ્રત્યે પણ સ્નેહ, સહયોગ, શુભ ભાવના રાખી તેનું પરિવર્તન કરવા માટે નિમિત્ત બનીએ. મધુરતા, શુભ ભાવના, શુભ કામના, સહનશીલતા, સ્નેહ અને ક્ષમાભાવ પરિવર્તન શક્તિનાં પગથિયાં છે.

પરિવર્તન શક્તિના મૂળમાં દૃઢસંકલ્પનું બળ અતિ આવશ્યક છે. જ્યાં દૃઢતા છે ત્યાં સફળતા છે. આળસ, બેદરકારી પરિવર્તનશક્તિ માટે બાધક બને છે. સાંપ્રત પરિસ્થિતિ જોતાં રહેમદિલીની ભાવનાથી ભરપૂર બનીશું તો વિઘ્નોનું પરિવર્તન કરી શકીશું.

સંપૂર્ણ પવિત્રતા

માત્ર બ્રહ્મચર્ય પાલન જ નહીં પણ મન, વાણી, કર્મમાં વિકારોના સૂક્ષ્મ અંશો પણ ના રહે તેજ સંપૂર્ણ પવિત્રતા છે. બ્રહ્માબાબાના પથ ઉપર ચાલવું તે બ્રહ્માચારી બનવા બરાબર છે. આમ પવિત્રતા એ રાજયોગી જીવનનો પાયો છે. પવિત્રતા એ દિવ્યગુણોની ચાવી છે. પવિત્રતા એ શ્રેષ્ઠતા છે. પવિત્રતા સુખશાંતિની જનની છે. પવિત્રતાની

ધારણા હશે તો જ આધ્યાત્મિક વિકાસ શક્ય બનશે. મન, વાણી, કર્મ, સંબંધ, સંપર્ક, સ્વપ્ન સર્વમાં પવિત્રતાની ધારણા અતિ આવશ્યક છે.

દરેકને આત્મિક સ્વરૂપમાં નિહાળવા તે પવિત્ર દૃષ્ટિ છે. દરેક પ્રત્યે શુભ ભાવના, શુભ કામના રાખવી તે પવિત્ર વૃત્તિ છે. પોતાના કર્મથી દરેક આત્માને સુખ આપવું અને લેવું તે પવિત્ર કૃતિ છે. સંપૂર્ણ પવિત્રતા દ્વારા જ અતીન્દ્રિય સુખની અનુભૂતિ થાય છે. સર્વ કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા સ્થૂલ યા સૂક્ષ્મ રીતે વિકારનો અંશ માત્ર પણ દ્રશ્યમાન ન થાય. અંગો શીતળ બને, યોગી જીતેન્દ્રિય બને તે સંપૂર્ણ પવિત્રતા છે. લોકો સ્થૂલ શુદ્ધિને પવિત્રતા સમજે છે. જ્યારે રાજયોગી જીવનમાં મન, વાણી અને કર્મની પવિત્રતા ઉપર ભાર મૂકવામાં આવે છે.

આધ્યાત્મિક જીવનના પથ ઉપર ચાલનાર દરેક સાધક માટે આ પ્રતિજ્ઞાપત્ર આત્મિક ઉત્થાનનું પ્રેરણાદાયી સોપાન છે. તેને ઈચ્છીએ ત્યારે અમલમાં લાવી શકાય છે. ભૂલ્યા ત્યાંથી ફરીથી ગણો, અને જાગ્યા ત્યારથી સવાર એ વ્યાયે પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થઈ જીવનને ઇચ્છ્ય બનાવીએ એ જ શુભકામના.

॥ ઓમશાંતિ ॥

- બ્ર.કુ. કાલિદાસ

(પેજ નં. 14નું અનુસંધાન)... શાંતિની શક્તિ

સર્વ શક્તિવાન બાબાને જુઓ અને પોતાની અંદર પણ પરિવર્તન થતું નિહાળો. પોતાને માસ્ટર જ્ઞાન-સૂર્ય સમજો અને વિશ્વમાં તમારી શક્તિ અને પ્રકાશને ફેલાવો. બાબાની સાથે શાંતિમાં રહેવાની અનુભૂતિ કરતાં કરતાં આત્માની અંદર દિવ્ય શક્તિ ભરાતી જશે. રોજ અમૃતવેળામાં અડધો કલાક માસ્ટર જ્ઞાન-સૂર્યનો અનુભવ આત્માને ખૂબ જ શક્તિશાળી બનાવે છે. એ સ્થિતિમાં તમે બધું જ સ્પષ્ટ જોઈ શકો છો અને અનુભવ કરી શકો છો. ખૂબ જ અલ્પ સમયમાં બાબા આત્માને શક્તિશાળી બનાવી દે છે. મેં કેટલાયે ભાઈ-બહેનોમાં પરિવર્તન જોયું છે કે બાબાના મિલન પહેલા તેઓ કેવા હતા અને બાબાના મિલન પછી કેવા છે. તેમનામાં એ પરિવર્તન જોયું કે બાબાને મળ્યા પછી ખૂબ જ હળવા અને ખુશ દેખાતા હતા.

શાંતિની અંતિમ સ્થિતિ છે, પરમાનન્દની અવસ્થા. એ સ્થિતિમાં આત્મા શુદ્ધ બની જાય છે. કેટલીયે મુરલીઓમાં બાબાએ કહ્યું છે કે 'જેટલા વધારે તમે પવિત્ર હશો તેટલો વધારે તમને અતીન્દ્રિય સુખનો અનુભવ થશે.'

॥ ઓમશાંતિ ॥

અનુવાદ - બ્ર.કુ. ભારતી કે ઠક્કર, માધાપર

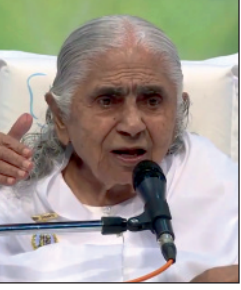
(પેજ નં. 18નું અનુસંધાન)... પ્રસન્નતાના પથ

નથી. આપ ક્યાંય પણ પ્રયાસ કરી શકો છો. ધારો કે કાર્યાલયમાં કંઈક ઉપર નીચે થઈ ગયું. આપ જોઈ રહ્યા છો કે લોકો બહુ નકારાત્મકતા તરફ જઈ રહ્યા છે. કમ્પ્યુટર ખરાબ થઈ ગયું, એમાં બધા આંકડા હતા. આપ તરત એક મિનિટ થોભી જાવ. હું જોઈ છું કે આ વખતે હું શું કરી શકું છું. આપ એ સમયે સંકલ્પની સંરચના કરવામાં ગંભીર બનશો કે આપ કેવા પ્રકારના સંકલ્પ કરી રહ્યા છો. જેટલું આપણે ધીરે ધીરે આ કરીશું આપણામાં જાગૃતિ આવશે. જેને હું ઉત્પન્ન કરી રહી છું. આપણે અંદર જે પહેલી ચીજ ઉત્પન્ન કરીએ છીએ તે વિચાર છે. જે પ્રકારના આપણે વિચારો કરીશું તે પ્રકારની અનુભૂતિ થશે. આ બંનેમાં તફાવત આવશે નહીં. અર્થાત્ આપ સકારાત્મક સંકલ્પ કરો છો તો સારી અનુભૂતિ થશે. આપ સકારાત્મક વિચારો કરો. અને આપને નકારાત્મક અનુભૂતિ થાય તેવું નહીં બને આતો બંધ બેસતું જ નથી.

॥ ઓમશાંતિ ॥

અમૃતધારા પુશી

રાજયોગિની દાદી જાનકીજી, પૂર્વ મુખ્ય પ્રશાસિકા, શાંતિવન, આબુરોડ

ભક્તિમાર્ગમાં મોટા મોટા ધનિક, પ્રતિષ્ઠિત લોકો ગુરુદ્વારામાં જઈને ઝાડુથી વાળે છે. બાબાની સાથે અમે પણ અનાજ સાફ કરતાં હતાં. શાકભાજી સમારતાં હતાં.

બાબાની શાક સમારવાની ગતિ અમારાથી ત્રણ-ચાર ગણી હતી. અનાજ પણ ઝડપથી સાફ કરતા હતા. અડધી બોરી અનાજ થોડી જ વારમાં સાફ કરી દેતા હતા. બાબા અમારી સાથે કપડાં પણ ધોતા હતા. જ્યારે અમે (અવિભાજિત ભારતમાં) ઓમ મંડલીમાં, કરાંચીમાં હતા તો રાત્રે કપડાંની ભઠ્ઠી ચાલતી હતી. અમૃતવેળાએ બે વાગે વિશ્વરતનદાદા ભઠ્ઠીમાંથી ગરમગરમ કપડાં કાઢતા હતા. બાબા કપડાંઓ ઉપર સટકા લગાવતા હતા. એ પછી એને ધોવામાં આવતાં હતાં. અમે બહેનો કપડાં નીચોવતી હતી અને સૂકવતી હતી. કોઈ વળી ઈસ્ત્રી કરતું હતું. ત્રણ વાગ્યાથી પાંચ વાગ્યા સુધી આ સેવા ચાલતી હતી. વૃજકોઠીમાં પણ ઘઉં સાફ કરતાં હતાં. ઘરમાં જ દળતાં હતાં. બાબાએ પ્રારંભથી જ સર્વ પ્રકારની સેવા કરતાં શીખવાડ્યું. કરાંચીમાં તો ઘઉંને ધોતા હતા અને પછી સૂકવતા હતા. તેનાથી લોટ ઘણો સારો બનતો હતો. પછી બાબા માખણ કાઢતા હતા. માખણ અને રોટલી બાળકોને ખવડાવતા હતા. કરાંચીમાં અમે ચા પીતાં નહોતાં. એક બે ભાઈ એવા હતા જે ચા છોડી ના શક્યા પણ ચણને છોડીને ચાલ્યા ગયા. જ્યારે આબુમાં આવ્યાં તો

ઘણી ઠંડીને કારણે બાબાએ સ્વયં ચા પીવાનું શીખવાડ્યું. કરાંચીમાં ચાની ટેવ છોડાવવા માટે મનાઈ કરી હતી. પરંતુ આબુમાં અહીંના ઠંડા જલવાયુથી રાહત અપાવવા માટે ચા શરૂ કરી. લૌકિકમાં બાબા મને ઓળખતા હતા પણ યજ્ઞમાં આવતાં જ અમે લૌકિક વાત કદી પણ કોઈની સાથે કરી નથી. કેટલાંકની સગી માતાઓ, સગી બહેનો સાથે રહ્યાં પણ પરસ્પર કદી લૌકિક વાતો કરી નથી.

બાબા મુરલીમાં જે સંભળાવે છે એનું મંથન કરી, ધારણ કરો અને બીજાઓને સંભળાવો. આવાં બાળકો બાબાને સારાં લાગે છે. મંથન કરવું એટલે માખણ ખાવું. માખણ શક્તિ આપે છે, છાશ ઠંડક આપે છે. એ દિવસોમાં ખાવાનું ઘણું સાદું હતું. એક શાકભાજી અને બે રોટલી. આજની જેમ દાળ-ભાત, બે શાક, શીરો વગેરે નહોતું. ઘણી સાદગીમાં રહેતાં હતાં. જ્યારે હું લંડન ગઈ ત્યારે નાના ઓરડામાં ભોંય પર અમે પાંચ જણ સૂતાં હતાં. ભોંય પર સૂઈને હું ઉઠી શકતી નહોતી. તો શું કર્યું ? લંડનમાં જૂની ચીજો ઘરની બહાર ફેંકી દેવાય છે. કોઈએ નવો દરવાજો ફેંક્યો હતો. એમણે એને ચાર પાયા લગાવીને મારા માટે બેન્ય બનાવી દીધી. એના ઉપર સૂતી હતી. પાંચ વર્ષ સુધી એના ઉપર સૂઈ. એના ઉપર બેસીને ક્લાસ કરાવતી હતી. દિવસે બિસ્તરો વાળીને નીચે મૂકી દેતાં હતાં. રાત્રે એના ઉપર સૂઈ જતી હતી. લોકો કહેતા કે લંડનમાં રહે છે પણ કઈ રીતે રહે છે. ત્યાગ, તપસ્યાનું જીવન ઘણું સારું લાગતું હતું. રસોડું ઘણું નાનું હતું. ગેસ ઉપર ખાવાનું બનાવતાં

હતાં. અસ્થમા હોવાને કારણે હીટર પણ ચાલુ કરતી નહોતી. બુધવારે સાંજે નિયમ પ્રમાણે ફીજને સાફ કરતી હતી. કારણ કે બીજા દિવસે સતગુરુવારનો ભોગ લગાડવાનો હોય છે.

બાબા સાકારમાં હતા ત્યારથી જ શિવબાબાને ભોગ લગાવવાનું શરૂ કર્યું. કરાંચીમાં ભોગ લગાવતાં નહોતાં. બાબાનું જ ખાતાં હતાં. બાબાએજ સમર્પણ કરેલું હતું. પણ જ્યારે સેવા પર ગયાં તો બીજાઓના પૈસા આવવા લાગ્યા. બાબાએ કહ્યું બેટી, આપના પેટમાં બ્રાહ્મણ (શુદ્ધ વિચારવાળા)નું જ અનાજ જઈ શકે છે. ક્ષત્રિય (અશુદ્ધ વિચારવાળા)નું નહીં. પણ જ્યાં સુધી કોઈ બ્રહ્માવત્સ બને ત્યારે ને. દિલ્હીમાં હું, મનોહર દાદી અને મનમોહિનીદીદી ત્રણે સાથે રહ્યાં. કોઈએ ત્રણ રૂપિયા આપ્યા. તે પણ કુંભના મેળામાં મોકલી દીધા. અમે તેનો ઉપયોગ કર્યો નહીં. એક બુઝુર્ગ હતા. એમને દાદા કહેતા હતા. સનાતન ધર્મના જાણીતા ગૃહસ્થ હતા. એમને જ્ઞાન યોગ કરાવવા માટે સતત છ માસ એમના ઘેર જતી રહી. એક દિવસ પોતાની પુત્રીને દાદાએ કહ્યું, બેટી, સેન્ટર પર અનાજની બોરી અને ઘીનો ડબ્બો મોકલી આપો. બાબાને સમાચાર આપ્યા કે અમે આ ચીજો રાખીશું નહીં. તે સર્વ મધુવન બેહદ યજ્ઞમાં સફળ થઈ ગયું. એક અન્ય વ્યક્તિની સેવા કરી. એણે સાબુ, ઘી મોકલ્યું. અમે કહ્યું, પહેલાં મધુવન મોકલો. એણે 21 ડબ્બા મધુવન મોકલ્યા. અમે એક ડબ્બો અમારી પાસે રાખ્યો. એ સમય સુધી ઘી ખાદ્યું નહોતું. જ્યારે બાબાએ જોયું, બેટીઓ સેવા કરી રહી છે તો ડઝન બહેનો અમારી પાસે મોકલી. એક માતા દૂધ મોકલતી હતી. એકવાર અમે કહ્યું, દૂધને બદલે શાકભાજી મળે, તો સારું. એણે દૂધ જ આપવાનું બંધ કરી દીધું. મમ્મા, બાબાને સમાચાર લખ્યા.

મમ્માએ કહ્યું, આ ભૂલ કરી. જેની જે ચીજમાં ભાવના હોય છે તે ચીજ આપે છે.

એક આનામાં નાની નાની ગોળીઓ જેવા શેર બટાટા મળતા હતા. ક્વીન મધર (દીદી મનમોહિનીજીના માતાજી) ઘણું સારું ખાવાનું બનાવતાં હતાં. રોટલીમાં ઘી લગાવવામાં આવતું નહોતું. રોટલીઓને કપડામાં લપેટીને રાખતાં હતાં. બે ચાર બટાટા અને બાકી તેનો રસ, આમ રોટલી ખાઈ લેતાં હતાં. આનાથી સેવાઓ શરૂ થઈ છે. અત્યારે તો જુઓ, સેવા બાબાએ કરાવી, એનું ફળ આપ ખાઈ રહ્યાં છો. માળી બગીચો બનાવે છે, મહેનત કરે છે. પછી ચારે બાજુ ફળ, ફૂલ અને શાકભાજી જુએ છે તો ખુશ થઈ જાય છે. મહેનતનું બળ અને ફળ મળે છે. એ સમયે ખુશી ઘણી રહેતી હતી. કમલાનગર સેન્ટર પર એકવાર કોઈ આવ્યું. એણે કહ્યું ભંડારો ક્યાં છે ? ભંડારામાં એક લોટનો ડબ્બો અને લાકડાની મસાલાની પેટીમાં થોડા મસાલા હતા. બસ, એણે કહ્યું આને ભંડારો કહેવાય ? અમે કહ્યું અમારું આમજ ચાલે છે. અમે એમજ કોઈનું ખાઈશું નહીં. ભોગની પ્રથા શરૂ થઈ ત્યારે બાબા મમ્માને કહેતા હતા, ખીચડી બનાવો. મમ્મા-બાબા સ્વયં બેસીને ખાવાનું બનાવતાં હતાં અને શિવબાબાને ભોગ લગાવવામાં આવતો હતો. કોઈ કંઈ આપતું તે ભંડારામાં જતું. ભોગ લગાવીએ પછી અમે ખાતાં હતાં. પછી તો સમગ્ર ભારતમાં સેન્ટરો ખૂલતાં ગયાં. અમારી પાસે કોઈ સારો સામાન રહેતો નહોતો. બાજરી અથવા જુવારનો રોટલો અને થોડો ગોળ ભોગમાં મૂકતાં હતાં. કોઈ લોટ, ખાંડ, ઘી નહોતું જેથી શીરો બનાવીએ. તે જે સુખ મેળવ્યું છે, બાબાએ પ્રેમથી ખવડાવ્યું, શક્તિશાળી સુખ આપ્યું તે ખુશી આજે પણ કામ કરી રહી છે. ભલે ગમે તે થઈ જાય, ઘર, ધન, જન, તન સર્વ કાંઈ ચાલ્યું જાય પણ મારી

પુશી જઈ શક્તી નથી. પુશીનો પાયો એવો મજબૂત બનાવ્યો. બાબાએ પુશીનું એવું ભાગ્ય આપ્યું છે. અમને પુશ જોઈને લોકો વિચારે, આમને આટલી પુશી ક્યાંથી મળી છે ? આજે કોઈએ મને સંતુષ્ટતાનું સ્પષ્ટીકરણ આપવાનું કહ્યું. વાસ્તવમાં જે સાચા છે તેઓ સંતુષ્ટ છે. એમનામાં રોયલ્ટી અને રીઅલ્ટી (સચ્ચાઈ) છે. મારે આ જોઈએ તેવી ક્યાંય પણ ઈચ્છા ના રહે. સ્વયં ભગવાનનું જ્ઞાન મળી રહ્યું છે ભગવાન - ભગવતી પદ મેળવવા માટે. ભક્તિમાં કોઈ પુત્ર માંગે, કોઈ દર્શન માંગે. કયો ભક્ત સારો ? ભગવાને જ્ઞાન આપીને સર્વ અંધકાર દૂર કરી દીધો. અમારે બીજું શું જોઈએ ?

નિયમ, મર્યાદા પર ચાલનારા, આજ્ઞાકારી, વફાદારી, ઈમાનદાર રહેનારને બાબાની દુઆઓ મળે છે. જેની પાસે દુઆઓ છે એને કોણ પૂછી શકે છે કે તમે સંતુષ્ટ છો ? ભગવાનના ઘેર બેઠાં છીએ. સાચા દિલથી સેવા કરી રહ્યાં છીએ. ઘણા ભાગ્યવાન છીએ. ભક્તિમાર્ગમાં મારામાં એક જ ભાવના હતી કે ઈશ્વરમાં ધ્યાન કરી રીતે સ્થિર થાય ? અનેક શાસ્ત્ર વાંચતી હતી છતાં પણ ધ્યાન લાગતું નહોતું. તો પોતાને થપ્પડ મારી દેતી હતી. પોતાના પિતાને પૂછતી હતી કે આપને દુકાન યાદ આવે છે. માને નોકર યાદ આવે છે તો આ કઈ રીતે ભક્તિ થઈ ? આપ પણ સાચા દિલથી સ્વયંને પૂછો કે બાબા સિવાય બીજું કોઈ યાદ આવે છે ? સેવા પણ યાદ ના આવે. સેવાદારી માટે દરેક પગલામાં સેવા છે. મન, વચન, કર્મને એવાં શ્રેષ્ઠ બનાવો કે બીજાઓને શીખવાનું મળે. શીખવાડો તો કોઈ શીખશે નહીં. જોઈને શીખશે. મમ્મા-બાબાએ આપણને શીખવાડ્યું નથી પણ એમને જોઈને ઘણું શીખ્યા.

પોતાના માટે બીનજરૂરી ખર્ચ ના કરીએ

તેવી સાદગી હોય. કદી બીન જરૂરી ખર્ચ કરીશું નહીં, બીજાને કરવા દઈશું નહીં. ખાઓ ભલે પણ અન્નનો દાણો વ્યર્થ ના જાય. આજ સુધી પણ જેટલું ખાઈ શકું છું તેટલું લઉં છું. વધારે એક દાણો પણ નહીં. બાબા કહેતા હતા બેટી, આ ચણનું અન્ન છે. ભક્તિ માર્ગમાં તો થાળી ઘોઈને પીતા હતા. ખાતી વખતે સ્વયં બાબાને યાદ ના કર્યા, કોઈને યાદ ના કરાવ્યા, તે ભૂલ છે.

કોઈ કહે છે આજથી યાદ અને સેવાનું બેલેન્સ રાખવાનું શરૂ કરીશું. અરે, અત્યારે બેલેન્સ રાખશો તો ઇંધો ક્યારે કરશો ? બાબા કહેતા અભ્યાસમાં જ કમાણી છે. બાબાએ કરાંચીમાં દૃષ્ટિ આપી તો ચશ્મા ઊતારી દીધા. બાબાની સામે કદી ચશ્મા પહેર્યાં નથી. બાબા સામે બેસાડતા હતા. ટેવ નહીં પાડવી જોઈએ. સાંભળી ના શકો, તો કંઈ વાંધો નહીં. એમ ના વિચારો કે હાય, હું સાંભળી શક્તી નથી. કોઈ પણ વાત આવે ત્યારે બાબાની સામે બેસી જાઓ. વાત ચાલી જશે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 13નું અનુસંધાન)... આપણી ઈચ્છાઓ

આપ અને પરમાત્મા મળેલા છો તો પછી આપને કંઈ પણ ચિંતા કરવાની જરૂર નથી. આપને અમે એ બતાવવા ઈચ્છીએ છીએ આપ પૂર્ણ રૂપથી ગમે તેવા હો, આપણાંમા કમી, કમજોરી, વિશેષતાઓ, યોગ્યતાઓ છે જે સર્વ કાંઈ પરમાત્માના હવાલે કરી દો. ત્યારે પરમાત્મા પાસે જે કંઈ છે તે તમારું બની જશે. કેટલી સરળ અને સહજ વિધિ છે. માંગીએ છીએ પણ આપણે કંઈ આપવા ઈચ્છતા નથી. તેથી આપણું કલ્યાણ થતું નથી.

॥ ઓમશાંતિ ॥

સ્વસ્થિતિ શ્રેષ્ઠ બનાવવી છે તો સર્વ શક્તિઓને સમય પર કાર્યમાં લગાવો

રાજયોગિની દાદી હૃદયમોહિનીજી, પૂર્વ મુખ્ય પ્રશાસિકા, શાંતિવન, આબુ રોડ

બાબાએ આપણને એવી શિક્ષા આપી છે કે બાળકો, તમારું કહેવાનું અને કરવાનું એક સમાન હોય. ચાલતાં ફરતાં આપણો ટ્રેડ માર્ક જ ઓમશાંતિ છે. તો ઓમશાંતિ શબ્દ જ્યારે કહીએ છીએ તો એ સમયે એ સ્વરૂપમાં સ્થિત થઈ જાયો. આ બાબાની આપણ બાળકો માટે શિક્ષા પણ છે અને પ્રેમ પણ છે. કારણ કે બાબા એવું ઈચ્છે છે કે મારો એક એક બાળક રાજા બને. અજ્ઞાનકાળમાં પણ એવું વિચારીએ છીએ પણ કોઈ રાજા બનવું નથી. બાબાએ આપણ સર્વને આ સમયે જ સ્વરાજ્ય અધિકારી બનાવી દીધા છે. આપણે સર્વ-શક્તિવાન બાબાનાં બાળકો છીએ. તો બાબાની જે પ્રોપર્ટી છે તે જ સર્વશક્તિઓ, તે આપણી જાયદાદ છે, જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે. તે આપણ બાળકોને પ્રાપ્ત છે. આપણને એ ઈશ્વરીય નશો રહે છે કે આપણા બાબા સર્વશક્તિવાન છે. આપણે એ સર્વશક્તિઓના બાલક સૌ માલિક છીએ. આ નશો સદા રહે છે કે ક્યારે ક્યારે જ રહે છે. અત્યારે આપણે આવા ઊંચા બેઠદ બાબાનાં બાળકો તો બની ગયા પરંતુ એ ચેક કરવાનું છે કે જે આપણને બાબાએ જન્મસિદ્ધ અધિકાર આપ્યો છે. તેનો આપણે પ્રેક્ટિકલ લાઈફમાં ઉપયોગ કર્યો છે? કારણ કે આપણ સર્વ બાળકોને બાબાએ કહ્યું છે કે વિશ્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે. તો જે શક્તિઓ

બાબા પાસેથી મળી છે તે બીજાઓને વહેંચવાની છે. તો જાયદાદ સંભાળવાની પણ અક્કલ જોઈએ. તો આપણે કેટલા બાબાની જાયદાદને પોતાની બનાવીને સ્વપ્રતિ અને વિશ્વ પ્રતિ કાર્યમાં લગાવી રહ્યા છો? જે આપણે કાર્યમાં લગાવીએ રહ્યા છીએ તો આપણને મહેનત કરવી પડતી નથી. યોગ તૂટી જાય છે, પછી જોડવો, હમણાં હમણાં યોગી હોઈશું હમણાં હમણાં થોડા ઓછા બની જઈશું. એની જરૂરત જ નથી કારણ કે આપણે પોતાના પ્રતિ પણ યુગ કરીએ છીએ અને બીજાઓને પણ આપી રહ્યા છે. તો બીજી થઈ ગયાને ટેન્શન હંમેશા મનમાં હોય છે. આપણા બાબાને પણ શું જોઈએ? મન. મન્મનાભવ છે તો બાબા સાથે મિલનનો અનુભવ કરી શકીએ છીએ. તો બાબા જોતા રહે છે કે મારું એક એક બાળક મનને આ કાર્યમાં લગાવે છે? કારણકે શક્તિઓ સમય પર યુજ ન થાય તો શા કામની? તો શક્તિઓના આપણે માલિક છીએ તો એ આપણા ઓર્ડરમાં હોવી જોઈએ. બાબા કહે છે, હે માસ્ટર સર્વ શક્તિવાન બાળકો, આપ માલિક બનીને જે શક્તિની જરૂર હોય તેને ઓર્ડર કરો.

॥ ઓમશાંતિ ॥

- જેવા જગત સાથે ઓતપ્રોત હશો તેવું જિવાશે. તેવા પ્રસંગો આવશે. કોઈના ઉપર દોષ ઢોળશો નહીં. આજથી જીવન બદલવું હોય તો તેમ કરવા સ્વતંત્ર છો. સોફ્ટવેર બદલવા પડે, સંસ્કાર બદલવા પડે પસંદગી બદલવી પડે. કોમ્પ્યુટરનો વાંક કાઢવાથી શું?

આપણી ઈચ્છાઓ કઈ રીતે પૂરી થશે

બ્ર.કુ. જગદીશચંદ્ર, દિલ્હી

આપણે મંદિરો, ગુરુદ્વારોમાં જઈને ભગવાન પાસેથી કંઈકને કંઈક માંગીએ છીએ જે અપ્રાપ્ત છે. મંદિર ન જવા છતાં પણ મનમાં પરમાત્મા પાસેથી હંમેશા પોતાના

કલ્યાણને માટે પોતાના જીવનમાં સુખ-શાંતિ-સમૃદ્ધિ માટે માગતા જ રહીએ છીએ. પણ માગવાથી જ સર્વ કંઈ મળી જતું હોત તો આપણા આવા હાલ ન હોત. આપણે ક્યાંક ખરીદી કરવા માટે જઈએ છીએ તો આપણે એક હાથથી (પૈસા) આપીએ છીએ અને બીજા હાથથી (વસ્તુઓ) લઈએ છીએ. જો આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે આપણને કંઈક મળી જાય તો એ ક્રમ અહીં પણ ચાલે છે તો આપણે માત્ર ભગવાનથી માંગીએ છીએ તો તે પણ આપણી પાસે કંઈક માગે છે. ત્યારે તો આ એકબીજા સાથે લેણદેણ થશે. પરિણામ આપણને જે જોઈએ છીએ તે મળશે અને આપણું જીવન પણ મંગલમય બનશે.

આપણે દિન-રાત ભગવાન પાસેથી કંઈકને કંઈક માગતા રહીએ છીએ. પરંતુ માગવાથી જ સર્વ કંઈ મળી જતું હોત તો આજે આપણી આવી હાલત ન હોત ચા આપણી માગણી એમના સુધી પહોંચતી જ નથી ચા અમારી માંગવાની વિધિમાં જ કંઈક ખામીઓ છે જેને કારણે આપણી ઈચ્છાઓ પૂરી થતી નથી. આખરે એની સાચી વિધિ કઈ છે જેનાથી આપણી સર્વ મંગલકારી મનોકામનાઓ પૂરી થઈ જશે એના વિશે જાણો છો.

ભગવાન કલ્યાણકારી કઈ રીતે છે?

હવે હું આપને એ બતાવવા ઈચ્છું છું કે ભગવાન કલ્યાણકારી કઈ રીતે છે? તે કઈ રીતે આપણું કલ્યાણ કરે છે? આજે આપણી હાલત એ છે કે આપણે સત્ય અને અસત્યને પણ સમજી શકતા નથી. જો આપણને સત્યતાની ખબર પણ છે, છતાં પણ જૂઠ્ઠા કરી રહ્યા છીએ. ત્યારે આપણે સુખ-શાંતિ-સમૃદ્ધિની આશ કઈ રીતે રાખી શકીએ. તો સૌ પ્રથમ આપણી બુદ્ધિ જ કમજોર બની ગઈ છે. આપણા વિચારો, આપણી અંદરના અવાજને સચેત કરે છે, પરંતુ કર્મમાં તે દેખાતું નથી. એટલે પરમાત્મા આવીને આપણને સદ્બુદ્ધિ અને શક્તિ આપે છે. જેથી આપણે પોતાના વિવેક અને કર્મબંનેમાં સમાનતા લાવી શકીએ.

એક હાથથી આપો, બીજા હાથથી લો

ભગવાન પાસેથી જો આપણે પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છીએ છીએ તો એક હાથથી આપવું પણ પડશે, બીજા હાથે લેવું પણ પડશે. તો એની પાસેથી પ્રાપ્ત કરવાની એની પહેલી શરત છે 'મામેકમ્ શરણં વ્રજ' અર્થાત્ તમે મારી શરણમાં આવો, બાકી ચીજો ભૂલી જાઓ, નિશ્ચિંત બની જાઓ. બધું મારા ઉપર છોડી દો. તે આટલું આપણને આશ્વાસન આપે છે. આતું બીજું કોઈ દુનિયામાં છે? ભગવાન પતિત હોય, ગમે તેવો મહામૂર્ખ હોય. ગમે તેટલા અપરાધ કર્યા હોય. કોઈ વાત નહીં. હું બેઠો છું ને, હું તમારી જવાબદારી લઉં છું પણ તું એક મારી શરણમાં આવ. છતાં પણ આપણે એને જવાબદારી દેતા નથી. એટલે પરમાત્મા કહે છે સમજદારમાં સમજદાર જોવા હોય તો અહીં જુઓ. મૂર્ખમાં મૂર્ખ

જોવા હોય તો આ દુનિયામાં જુઓ.

સમજવા છતાં પણ ના કરે તે 'મૂર્ખ'

મૂર્ખ કોને કહેવામાં આવે છે. એને હું એક બનેલી ઘટનાના માધ્યમથી બતાવાઈ રહ્યું છું. આપ જાણતા હશે ઇતિહાસમાં બે મૂર્ખ રાજાઓ થયા છે. એક મોહમ્મદ તુગલક, બીજો ફિરોઝ તુગલક. મોહમ્મદ તુગલકના વિશે કહેવામાં આવે છે, તે ભણેલો ગણેલો મૂર્ખ હતો. એ ભણ્યો હતો બહુ પણ પ્રેક્ટિકલમાં શૂન્ય હતો, મૂર્ખ હતો. એણે એવાં કામ કર્યાં છે જે આપણે સાંભળ્યાં પણ હશે. એણે દૌલતાબાદ રાજધાની બનાવી. એણે કહ્યું, દિલ્હીને છોડો, સૌ દૌલતાબાદ ચાલ્યા જાઓ. એના મંત્રીએ કહ્યું પૂરી રાજધાની તૈયાર તો થઈ નથી, લોકો કઈ રીતે જશે? કહે છે 'આ બાદશાહનો હુકમ છે. આજ રાત પહેલાં સૌને ત્યાં પહોંચવાનું છે. દિલ્હી આજ જ ખાલી થવું જોઈએ. જો કોઈ અહીં રહ્યું તો તેને જેલમાં પૂરવામાં આવશે.' દિલ્હીના લાલ કિલ્લાના મેદાનમાં લાઈટ અને સાઉન્ડનો એક શો બતાવવામાં આવે છે. એમાં બધા લોકો રડી રહ્યાં છે. રડવાનો અવાજ આવે છે. એ દિવસોમાં બસો અને ટ્રક તો હતા નહીં.

બાળકોમાં, ઘોડા-ગઘેડા પર સામાન લાદીને લઈ જવો પડતો હતો. ઝાડુ, ઘરનો સામાન અને બાળકો વગેરે લઈને લોકો જઈ રહ્યાં હતાં. બાળકો રડી રહ્યાં હતાં. જાનવર ભાગી રહ્યાં હતાં. ત્યાં જઈને જોયું તો પાણીની જ વ્યવસ્થા નહોતી. ત્યાં પહોંચ્યા પછી મોહમ્મદ તુગલક કહે છે હવે પાણા દિલ્હી ચાલો. આ બાદશાહનો હુકમ છે. એને શું કહીશું? મૂર્ખતા જ કહીશું ને?

ઉદ્ધાર માટે શરણાગત હોય

આપણે સમજવાનું છે કે જ્યાં સુધી હું

પરમાત્માની શરણાગત નહીં લઉં ત્યાં સુધી મારો ઉદ્ધાર થવાનો જ નથી. ભગવાન ભક્ત વત્સલ છે. ભક્તો પર એની કૃપા હોય છે. આપ પણ જાણો છો, અનુભવી છો કે જે જેના ભક્ત છે, શ્રદ્ધાળુ છે, જેનો એની સાથે પ્રેમ છે એના પ્રત્યે એની મીઠી દૃષ્ટિ હોય છે ને. કોઈ વ્યક્તિ આપની સેવા કરે છે. આપની વાતોને અમલમાં મૂકે છે. આપના પ્રત્યે એનો પ્રેમ છે, આદર છે તો સ્વાભાવિક છે કે એના પ્રત્યે આપના મનમાં થોડી તો ભાવના હોય છે. આ સંબંધની વાત છે. એ રીતે ભગવાન શરણાગત વત્સલ છે. આપને કોઈ ચીજ મળશે કઈ રીતે? સોદાથી. આ દુનિયામાં પણ સોદા થાય છે કઈ રીતે થાય છે? એક હાથથી આપો, બીજા હાથથી લો. એ અલગ વાત છે કે પરમાત્મા ભોળાનાથ છે. આપ થોડું પણ આપશો તો કેટલાયે ગણું કરીને આપશે, પણ આપવું તો પડશે. વગર આપે કંઈ મળે તે અસંભવ છે.

તો વિલંબ શા માટે

ભગવાન કહે છે 'મારી પાસે જે પણ છે એની સાથે હું પણ સમર્પિત થઈ જઈશ. બાળકો, જે આપનું સર્વ કાંઈ મારા માટે થઈ જશે. તો મારું સર્વ કાંઈ આપના માટે થઈ જશે. એનાથી સારો કોઈ સહજ ઉપાય છે? હવે જ્યારે એણે કહી દીધું છે કે મારી શરણમાં આવી જાઓ, બાકી સર્વ કાંઈ હું કરી દઈશ. ભક્ત પણ કહે છે કે ભગવાનની કૃપાથી લંગડો પણ ચાલવા લાગે છે. તો વિલંબ શા માટે? જ્યારે આપ ભગવાને સમર્પિત થશો તો આખી દુનિયા આપને સમર્પિત થઈ જશે. દુનિયા અનુભવ કરશે કે આ તો શક્તિ સ્વરૂપા છે, આ મારી ઈષ્ટ દેવી છે. આપનાં શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન એમને આવો અનુભવ કરાવશે. કારણ કે આપનું મન એ પરમાત્મા સાથે મળેલું છે.

(અનુસંધાન પેજ નં. 10 પર)

શાંતિની શક્તિ

રાજયોગી બ્રહ્માકુમાર નિર્વેરભાઈ, સેક્રેટરી જનરલ, શાંતિવન, આબુરોડ

રાજયોગની શરૂઆત વિચારની પ્રક્રિયાની થાય છે. સૌ પ્રથમ તમે વિચારો છો કે હું એક શુદ્ધ અને પવિત્ર આત્મા છું... હું પરમપિતા પરમાત્માનું સંતાન છું... આ રીતે

વિચારો દ્વારા તમે તમારા મનને માર્ગદર્શન કરાવો છો. યોગની કોમેન્ટરી મનને પરમાત્માની પાસે લઈ જવામાં મદદરૂપ બને છે. કોમેન્ટરી બંધ થતાં જ તરત જ મન પહેલાંની માફક જ અહીં તહીં ભાગવાનું શરૂ કરી દે છે.

વિચારો ઉપર નિયંત્રણ કરવા માટે અને તેને આપણી જ્યાં ઈચ્છા થાય ત્યાં લઈ જવા માટે રાજયોગ એક પરિણામદાયક વિધિ છે. રાજયોગના અભ્યાસ દ્વારા તમે આત્મા-અભિમાની બનતા જશો. જ્યારે તમે શાંતિના સાગર શિવબાબાને યાદ કરો છો, તેના ગુણોનું મનન-ચિંતન કરો છો ત્યારે તમારું મન પણ શાંત થઈ જાય છે. કારણ કે આત્મા પોતાના સ્વરૂપનું મનન કરતાં કરતાં વ્યર્થ અને નકામા વિચારોથી મુક્ત બનતો જાય છે. ત્યારે તમે પણ મનને શાંત કરવાની સુંદર અનુભૂતિ કરતા રહેશો. શાંતિના સાગર અને સર્વ શક્તિઓના સાગર પરમાત્માની સાથે મન પોતાની સૂક્ષ્મ અવસ્થામાં સ્થિત રહેશે. આ પ્રકારની સ્થિર અવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં તમે આત્માનુભૂતિમાં મગ્ન રહેશો, મન શાંત થઈ જશે અને તમારી અન્તર્દષ્ટિ સ્વચ્છ બની જશે જેના દ્વારા તમે તમારા ‘સ્વ’નો સાચો પરિચય મેળવશો અને તેનો અનુભવ પણ કરશો.

ત્યારે સાચા અર્થમાં તમારું ત્રીવું નેત્ર કામ કરશે. તમે જ્ઞાન દ્વારા ક્યાં સુધી તમારા ‘સ્વનો’ અને ‘પરમ’નો અનુભવ કર્યો છે તેના આધારે ત્રીવું નેત્ર કામ કરે છે એ અનુભવમાં શાંતિધામમાં આપણે આત્માઓ બાબાની સાથે શાંતિમાં તરતા રહેવાનો અનુભવ કરીશું. ત્યાર બાદ તમે મુક્ત અવસ્થાનો અનુભવ કરશો અને એ અવસ્થા એવી હશે કે જાણે ગાઢ નિદ્રા. તેના ફળ સ્વરૂપે તમે માનસિક તેમજ શારીરિક રીતે તાજગી અનુભવશો.

દરેક વ્યક્તિમાં સારા અને ખરાબ બંને પ્રકારનાં સંસ્કારો હોય છે. સારા સંસ્કારો હંમેશા આપણને મદદ કરે છે અને ખરાબ સંસ્કારો પતન કરાવે છે. તેથી સ્વપરિવર્તન માટે અને ખરાબ સંસ્કારોને દૂર કાઢવા માટે શાંતિની શક્તિ કામમાં આવે છે. નિતાંત શાંતિની શક્તિ અને શક્તિશાળી સ્થિતિ દ્વારા આત્મા દેવી ઔષધિનો અનુભવ કરાવે છે. બાબા કહે છે, બચ્ચા, તું શક્તિશાળી આત્મા છો. આ અનુભવ માત્ર આત્માને બિંદુ સમજવાથી જ નથી થતો પણ તેની સાથે સમજવાનું છે કે બાબા સર્વશક્તિમાન છે. તેઓ જ્ઞાન સૂર્ય છે, હું માસ્ટર જ્ઞાનસૂર્ય છું.

સૂર્યનું તાપમાન કેટલું હોય છે? કેટલા કરોડ ડીગ્રી? સૂર્ય વિશ્વને કેટલો પ્રકાશ, ગરમી અને શક્તિ આપે છે. તમે જુઓ છો કે તેનો પ્રભાવ વિશ્વના વાતાવરણ પર કેટલો પડે છે! તે જ રીતે તમે પણ તમારી શક્તિ દ્વારા સૃષ્ટિને પ્રભાવશાળી બનાવો. તેના માટે તમે શક્તિશાળી સ્થિતિની રચના કરો અને અંદરને અંદર ગુપ્ત રીતે પરિવર્તન થવા દો.

(અનુસંધાન પેજ નં. 07 પર)

પ્રસન્નતાના પથ પર

પુશી અનુભૂતિ છે, વિચાર નથી.

બ્ર.કુ. શિવાનીબેન, ગુરુગ્રામ, હરિયાણા

આપણે પુશીના આલેખની વાત કરી રહ્યા હતા અર્થાત્ મારી પુશી દિવસમાં કેટલી વાર ઉપર નીચે થાય છે. શું એવી કોઈ સ્થિતિ હોઈ શકે કે મારી જે પુશી છે યા મારી પુશીની

જે પળો સ્થિર રહી શકે? આ કઈ રીતે શક્ય છે. આ સર્વ વાતોની સાથે આપણે ચર્ચા શરૂ કરીએ છીએ.

પ્રશ્ન - જ્યારે આપણે પુશીની વાત કરીએ છીએ તો આપણે ઘણી વાતો કરી. જે મારા અને આપના જીવન સાથે જોડાયેલી હતી. મારી પુશી સાથે જોડાયેલી હતી. આપણે એ જોયું કે પુશી જ્યારે લોકો પર આધારિત હતી. તો જ્યારે તેઓ પુશ થતા હતા, ભલે તે મારાં બાળકો છે, મારા પતિ છે યા મારા બોસ છે તો હું પણ પુશ થતી હતી. ક્યાંક ને ક્યાંક એમનું પુશ થવું યા ના થવું, મારા માટે મહત્વપૂર્ણ હતું. જ્યારે તેઓ પુશ રહેતા નહોતા ત્યારે તેઓ મારી અસફળતાનું કારણ બનતા હતા. જેથી આપણી પુશી લુપ્ત થઈ જતી હતી. બીજું આપણે આગળ જોયું કે જે ભૌતિક સાધનો છે તે આપણને પુશી આપી શકતાં નથી. પરંતુ હું જ એની રચના કરતી હતી. આપણે તે સંકલ્પો જન્માવ્યા હતા, જેનાથી મને પુશી મળે. પણ મોટા-ભાગના લોકો એવું વિચારે છે કે પુશી એક અનુભૂતિ છે, સંકલ્પ નથી. તો આપ એ સ્પષ્ટ કરો કે પુશી શું છે? એક અનુભૂતિ છે યા એક સંકલ્પ.

ઉત્તર - આ ઘણો સારો પ્રશ્ન છે કે પુશી શું છે

અનુભૂતિ છે યા સંકલ્પ છે. પુશી વાસ્તવમાં એક અનુભૂતિ છે. આ એક અનુભવ છે. પણ તે ઉત્પન્ન કરવા માટે કોઈ સ્ત્રોત (માધ્યમ) જોઈએ. અનુભૂતિ ક્યાંથી નિર્મિત થઈ રહી છે. આપણે આખા દિવસમાં ઘણી સારી અનુભૂતિનો અનુભવ કરીએ છીએ. ક્યારેક પુશીનો, ક્યારેક દર્દનો, ક્યારેક ચિંતાનો પણ આ અનુભૂતિઓ ક્યા આધાર ઉપર અનુભવું છું, એ સમજવું ઘણું જરૂરી છે. પુશીની અનુભૂતિનો આધાર આપણા સંકલ્પો છે જે હું એ સમયે ઉત્પન્ન કરું છું.

પ્રશ્ન - આપણે એક સુંદર ફૂલ જોયું, એનાથી મને ઘણી સારી અનુભૂતિ થઈ.

ઉત્તર - એ પણ આપ એક સંકલ્પ ઉત્પન્ન કરો છો કે આ કેટલું સુંદર ફૂલ છે ત્યારે અનુભૂતિ થાય છે.

પ્રશ્ન - મને તો ખબર પણ પડતી નથી કે હું એને નિર્મિત કરું છું.

ઉત્તર - જો કોઈ એ સંકલ્પ નહીં કરે, તો અનુભૂતિ થશે નહીં. હવે તે ફૂલ આપને ઘણી સારી અનુભૂતિ કરાવી રહ્યું છે. એવું પણ થઈ શકે કે હું ત્યાંથી પસાર થઈ જાઉં અને મને કોઈ અનુભૂતિ જ ના થાય. ફૂલ તો એજ છે, મને એમે કોઈ અનુભૂતિ કરાવી નથી. મેં એ અનુભવ જ ના કર્યો કે અહીં સુંદર ફૂલો ઉગેલાં છે. મેં એ ફૂલને જોઈને, એના ઉપર સંકલ્પ ચલાવ્યા નહીં, તો અનુભૂતિ થઈ નહીં. આપ થોભી ગયા અંતરમનમાં એક સંકલ્પ કર્યો કે આ ઘણું સુંદર ફૂલ છે, એનો રંગ ઘણો સારો છે, સુગંધ કેટલી સારી છે. મતલબ કે જે જે વિચારો આપ જન્માવો છો તેની આપને અનુભૂતિ થાય છે.

પ્રશ્ન - જ્યારે અનુભૂતિ થાય છે ત્યારે આપણે એમ બોલીએ છીએ.

ઉત્તર - સાચું છે. આપે પેહલાં વિચાર ઉત્પન્ન કર્યા પછી અનુભૂતિ થઈ. આપ એક દિવસ એના ઉપર ધ્યાન આપજો. શું થાય છે. આ પ્રક્રિયા તો ચાલે છે પરંતુ આપણે જ્યારે તેનાથી બહાર નીકળી જઈએ છીએ ત્યારે અનુભૂતિ થાય છે. પ્રક્રિયા એ જ ચાલી રહી છે. તેજ કુલ છે. એ કુલ હજુ સુધી સુંદર છે આપ પણ એ કુલની સામે બેઠા છો. આપ સંકલ્પ કરી રહ્યા છો કેટલાં સારાં કુલ છે. આપની સારી અનુભૂતિ છે આવા સમયે કોઈએ આવીને કંઈક કહ્યું. હવે અહીં આપની વિચારવાની રીત બદલાઈ ગઈ. મને આમ શા માટે કહ્યું. અનુભૂતિ બદલાઈ ગઈ. વિચાર બદલાઈ ગયો. કુલ તો અત્યારે પણ એ જ પરંતુ હવે તે આપને કોઈ અનુભૂતિ કરાવતું નથી.

પ્રશ્ન - હું કુલને જોતી રહી કે મને કંઈક બીજું યાદ આવી જાય છે. હું કુલને ભૂલી જાઉં છું.

ઉત્તર - આપની આંખોમાં આંસુ આવી શકે છે. આપને એ યાદ આવી શકે છે કે આપના પતિ પહેલાં કેટલું સુંદર કુલ લાવીને આપતા હતા. હવે તો તેઓ કુલ લાવતા નથી. કુલ તો એ જ છે પરંતુ એ કુલને જોઈ જોઈને આપે કેટલા બધા સંકલ્પ કર્યા આપ જે પ્રકારના સંકલ્પો કરશો, આપને તેવી અનુભૂતિ થશે. હવે આપણે એમ પણ કહી શકીએ છીએ કે કનુપ્રિયા તો ઘણી સારી છે. આ વિચારથી આપને કેવો અનુભવ થયો. ઘણો સારો. હવે હું એ કહું કે કનુપ્રિયા તો બિલકુલ નકામી છે. તો કેવી અનુભૂતિ થશે? અનુભૂતિની ગુણવત્તા કોના ઉપર આધારિત છે. આપના વિચારો પર તેનો આધાર છે. આપ એજ છો. કુલ પણ તેજ છે. દુનિયા પણ તેજ છે. હું એમના પ્રત્યે જે સંકલ્પ કરીશ, પછી એના હિસાબે મને અનુભૂતિ થશે.

આપણે આખો દિવસ યા પૂરું જીવન કેવો અનુભવ કરવા ઈચ્છીએ છીએ તે કોના ઉપર આધારિત છે? મારા વિચારો ઉપર.

પ્રશ્ન - પણ સમસ્યા શું થાય છે એ સંકલ્પ તો કર્યો કે આ આપણી કાર છે.

ઉત્તર - મેં કાર ખરીદી. હવે તે મારી કાર છે. સંકલ્પ તો ઉત્પન્ન કર્યો ને. અનુભૂતિ હોય છે. અનુભૂતિ દર્દની હોય છે. વિચારો અલગ અલગ અને કૃત્રિમ હોય છે. ગાડી ખરીદી. યા આ ગાડી મારી પાસે જ નથી, સર્વની પાસે છે. તો મને દર્દનો અનુભવ થશે કે આ ગાડી મેં ઘણી મુશ્કેલીથી ખરીદી. મારી બહેને મારા કરતાં પણ મોટી ગાડી ખરીદી જ્યારે આવા વિચારો આવે છે ત્યારે ઈર્ષ્યા થાય છે.

પ્રશ્ન - એ સમયે ઈર્ષ્યાના જ વિચારો આવે છે.

ઉત્તર - ઈર્ષ્યાની અનુભૂતિ છે પરંતુ એની રચના કરવા માટે મેં કયા વિચારો ઉત્પન્ન કર્યા. મારી બહેને મારા કરતાં પણ મોટી ગાડી ખરીદી. એના બદલે હું એ પણ વિચારી શકું છું. ઘણું સાચું. મારી બહેને એક સારી ગાડી ખરીદી છે. તો તેનાથી મને સારી અનુભૂતિ થાય છે. ગાડી એ જ છે. બહેન એ જ છે પરંતુ અનુભૂતિમાં કેટલો ફરક પડ્યો. હું જે પ્રકારના વિચારો કરીશ એનાથી મને એ રીતની અનુભૂતિ થશે. જો હું ઈર્ષ્યાના વિચારો કરીશ તો મને ઈર્ષ્યાની અનુભૂતિ થશે. હવે મને જે પ્રકારની અનુભૂતિ થશે એના આધાર પર વિચારો કરીશ.

પ્રશ્ન - એનાથી આપણે જાગૃત થતા જઈએ છીએ.

ઉત્તર - આપ આખો દિવસ જાગૃતિ સાથે ચાલી રહ્યા છો. એના ઉપર થોડું ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. હવે સમજો કે આપણને પહેલાં ખબર નહોતી કે વિચાર પહેલાં આવે છે કે અનુભૂતિ? હવે સમજો કે આપણને પહેલાં ખબર નહોતી કે વિચાર પહેલાં

આવે છે કે અનુભૂતિ? હવે આપણને ખબર પડી. એના માટે માટે અઘરું કંઈ કરવાનું નથી. પરંતુ આખો દિવસ આજે જેમ જેમ લોકોને મળીએ છીએ, બજારમાં જઈએ છીએ. એક એક ચીજોને જોઈએ છીએ. આપ સમાચારમાં જોઈ રહ્યા છો કે ક્યાંક કોઈની સાથે મોટી દુર્ઘટના થઈ ગઈ છે. ક્યાંક કોઈની સાથે અન્યાય થઈ રહ્યો છે. ક્યાંક કોઈ વિસ્તારમાં દુકાળ પડી રહ્યો છે ત્યારે આપને દુઃખની અનુભૂતિ થશે. પરંતુ દુઃખની અનુભૂતિ કરતાં પહેલાં આપણે શું કર્યું? તે માહિતી આપણા મસ્તિષ્કમાં ભરી અને એના આધારે વિચારો કર્યાં. હવે એ લોકોનું શું થશે યા એ લોકો સાથે આવું કંઈ રીતે બની ગયું એનું હવે ભવિષ્ય શું થશે. પહેલાં આપણે વિચારો જન્માવીએ છીએ પછી એનું પરિણામ આપણને અનુભૂતિના રૂપે મળે છે.

પ્રશ્ન - આ ઘણા આશ્ચર્યની વાત છે કે અમને એ ચાદ જ રહેતું નથી.

ઉત્તર - એક વાર જ્યારે આપણે અંદરની પ્રક્રિયાને સમજી લઈએ છીએ ત્યારે આપણને બધું સમજાય છે. એકવાર આપણે આપણા દિવસની શરૂઆત વિશે જોઈએ, તો તે કંઈ રીતે શરૂ થાય છે. હવે આપણે એવું પણ કહી શકીએ છીએ કે મેં એલાર્મ મૂક્યું હતું. તે વાગ્યું યા આપે તેને બંધ કરી દીધું. આપ જેવા પણ ઉઠ્યા ત્યારે આપના મનમાં જે પહેલો વિચાર આવે છે તે એ હોય છે કે ઓહ માય ગોડ! આ તો મોડું થઈ ગયું. આ એક જ વિચારને કારણે આપની સમગ્ર ઊર્જાનો સ્ત્રોત જ બદલાઈ જાય છે. હવે આપ વિચારો છો કે મારી પાસે હવે વ્યાયામ કરવાનો સમય નથી. હવે માટે જલદી જલદી બાળકોને ઊઠાડવાનાં છે. એના પછી વિચારોની એક લાંબી શ્રેણી રચાય છે. એટલે કહે છે કે આજનો દિવસ સારો વીત્યો નથી. કોણ જાણે સવારમાં કોનો ચહેરો જોયો હતો. એમાં કોઈનો

ચહેરો જોવાની કોઈ વાત નથી. પણ આપણે સવારે ક્યા ક્યા સંકલ્પ કર્યા હતા તેના ઉપર તે નિર્ભર કરે છે.

પ્રશ્ન - જો આપણે મોડા પણ થઈ ગયા તો શું આપણે જબરદસ્તી સંકલ્પ કરીએ કે આજનો દિવસ સારો વીતશે. કંઈપણ બનશે નહીં.

ઉત્તર - જો આપણે નકારાત્મક વિચાર કર્યા તો એનાથી નકારાત્મક અનુભૂતિ આવવાની શરૂઆત થાય છે. પછી આપ અચાનક અનુભવશો કે સમગ્ર ઘરની ઊર્જા કક્ષા જ નકારાત્મકતાથી ભરાઈ જાય છે. પછી બાળકોને કોઈપણ કારણ વગર લડવું, બાળકો જો સામી પ્રતિક્રિયા આપે તો એ સર્વ એકદું થઈ ને એનો પ્રભાવ પડતો ગયો. કારણ કે આપણે દિવસની શરૂઆત જ નકારાત્મક વિચારથી કરી હતી. એટલા માટે સવારે ઉઠીને સૌથી પહેલાં પાંચ મિનિટ આત્મચિંતન કરો. દિવસની શરૂઆત સારા હકારાત્મક વિચારોથી કરો. કારણ કે આ આખા દિવસની દિનચર્યાનો આધાર છે. એના ઉપર આપણા આખા દિવસનો આધાર છે. જેવી રીતે આપણે દિવસનું ટાઈમટેબલ બનાવીએ છીએ એ રીતે દિવસની શરૂઆત કરો. સમયપત્રક બનાવો કે આપણે ક્યા પ્રકારના વિચારો સાથે દિવસની શરૂઆત કરવી છે. આ કરવાથી આપણામાં જાગૃતિ આવી જાય છે કે હું સ્વયં સંકલ્પ ઉત્પન્ન કરી શકું છું. પછી આપણો આત્મવિશ્વાસ પણ વધતો જાય છે. હું કેવા પ્રકારના સંકલ્પ કરવા ઈચ્છું છું એ મારામાં શક્તિ છે.

પ્રશ્ન - હું કોઈપણ સમયે સ્વયંની કાર્યપદ્ધતિને બદલી શકું છું. સમજો કે હું મોડા ઉઠી છું છતાં સ્વયંના ચિંતન માટે પાંચ મિનિટ જરૂર ફાળવું.

ઉત્તર - વાસ્તવમાં તે આપને ખૂબ મદદ કરશે.

આપણે વિચારીએ છીએ કે પાંચ મિનિટનો સમય નથી. પછી શું થાય છે. ભલે પાંચ મિનિટ સ્વચિંતન માટે ના ફાળવો પણ બધું કામ તો કરશો પણ તે કઈ રીતે કરશો. તનાવથી અને આ સર્વ પ્રક્રિયા કરતાં કરતાં વાસ્તવમાં પોતાને કાર્ય કરવામાં વધારે સમય લાગે છે. જો આપની પાસે પાંચ મિનિટ નથી, તો બે મિનિટ માટે થોભી જાઓ. એક મિનિટ માટે થોભી જાઓ. એક મિનિટ માટે થોભી જાઓ. એક મિનિટ તો છે. એક મિનિટ વિચાર કરો. ભલે મારે મોડું થઈ ગયું. પણ તેનો પ્રભાવ મારાં આગળનાં કાર્યો ઉપર પડશે નહીં. હવે પરિસ્થિતિઓ મારા નિયંત્રણમાં છે. હવે હું સ્થિર રહીને મારી દિનચર્યાની શરૂઆત કરીશ. આ વિચારને માત્ર હું જ જન્માવી શકું છું.

પ્રશ્ન - મારો સંકલ્પ શું છે? શું તે સ્વયં સાથે વાર્તાલાપ છે?

ઉત્તર - હું મારા સંકલ્પોને સ્વયં ઉત્પન્ન કરી શકું છું. આપ આખો દિવસ જુઓ કે આપના સંકલ્પોની ગુણવત્તા કેવી છે? આખો દિવસ સ્વયંની સાથે એક આંતરિક વાર્તાલાપ જ ચાલી રહ્યો છે ને આ ઘણા ખરાબ છે. એમણે આવું નહોતું કરવું જોયતું. આ ઘણા સારા છે. એમની પાસે જ છે તે મારી પાસે નથી. આમ અંદર શું ચાલી રહ્યું છે. આપણે કોની સાથે વાતો કરી રહ્યા છીએ. આખો દિવસ આપણે આપણા મન સાથે જ વાતો કરી રહ્યા છીએ. જો મોડું થઈ ગયું છે તો કોઈ વાત નહીં. એનો પ્રભાવ મારા કાર્ય ઉપર ના પડે એટલા માટે એક મિનિટ થોભીને અંતરમનથી ઉપરના સંકલ્પ કરો.

જો આપણે સંકલ્પ કર્યો કે મોડું થઈ ગયું છે. હવે તો સર્વ કાંઈ બગડી જવાનું છે. હવે તો ઘણી મુસીબતો આવવાની છે. આ પ્રકારના સંકલ્પ નિર્મિત કરવાથી એનો પ્રભાવ આપણા આખા દિવસ ઉપર પડે છે. એટલા માટે સવારે ઉઠતાં જ

હકારાત્મક સંકલ્પો કરો અને મનને સંતુલિત રાખો.

પ્રશ્ન - હકારાત્મક સંકલ્પ કરવાનું થોડું મુશ્કેલ છે. પણ વાતચીત કરવાની તો આપણને આદત હોય છે.

ઉત્તર - સમજો, આપ સામે બેઠા છો અને હું કહું કે મોડું થઈ ગયું, હવે કંઈક ગરબડ થઈ જશે. આ આપણી અને આપની વાતચીત છે. જો હું ઓરડામાં એકલી છું અને કહું મોડું થઈ ગયું. હવે તો આજે કંઈ સારું થવાનું નથી આ સ્વયં સાથેની વાતચીત છે. અહીં હું પોતાની સાથે સારો વાર્તાલાપ પણ કરી શકું છું.

પ્રશ્ન - કોઈ વાત નહીં. જો મારાથી મોડું થઈ ગયું, જો આપને એ કહું છું કે કોઈ વાત નહીં. ઓ.કે. બધું બરાબર છે. આ તો હું મારી સાથે પણ કરી શકું છું.

ઉત્તર - આ સંકલ્પ આપના આખા દિવસને બદલી દેશે. જો આપને પોતાને કહી દીધું કે હવે તો સર્વ કાંઈ ગરબડ થઈ જ જશે. કારણકે આપે ઉર્જાની કક્ષા ક્યાં લગાવી? હવે તો સર્વ કાંઈ ગરબડ થવાની છે. હવે શું થશે આજ તો બાળકો મોડાં પડશે. વિચારો જે રીતે ઉત્પન્ન થાય છે તેની શ્રેણી બની જાય છે. વિશેષરૂપે જો નકારાત્મક વિચારોવાળા સંકલ્પો જન્મે છે તો આપણે જાગૃત હોતા નથી. કારણ કે આવા સંકલ્પો તીવ્રતાથી ચાલે છે.

પ્રશ્ન - એનાથી મનમાં અરાજકતાની ભાવના જન્મે છે. નકારાત્મક વિચારો એટલા ઝડપી હોય છે કે એના વિશે કંઈ કહી શકાતું નથી. જ્યારે ફીલીંગ પ્રભાવિત કરે છે ત્યારે ખબર પડે છે કે ક્યાંકને ક્યાંક ગરબડ થઈ ગઈ છે.

ઉત્તર - આ ઉર્જા માટે સવારે મોડા ઉઠવા માટે જ (અનુસંધાન પૃષ્ઠ નં. 07 પર)

‘દાદી હૃદયમોહિનીજી’ને મહેંકતી પુષ્પાંજલિ

બ્ર.કુ. પાયલ (ભોલી), ઉપલેટા

દાદી ગુલઝારે સંપૂર્ણ ફરિશ્તા રૂપધારી કર્યું ફરિશ્તા લોકમાં મહાપ્રયાણ,
સૌના પ્યારા, સદાય ન્યારા રહીને મીઠી વરદાની દૃષ્ટિથી કર્યું સૌનું કલ્યાણ,
એ મહાન આત્માની ચિરવિદાયથી વિશ્વના સ્નેહી આત્માઓમાં છવાયી ગમગીની,
પ્રકૃતિ પણ બની ઉદાસ, પરમપિતાના બાગના ચૈતન્ય રુહેગુલાબોની આંખો અશ્રુભીની,
પરમાત્મ મિલનના આધાર ‘છોટા નંદી’, ઓ દાદીજી, સ્વીકાર્ય હો વિનમ્ર શ્રંધ્યાંજલિ...

આઠ વર્ષની અલ્પાયુમાં જ કુમારી શોભાને પ્રાપ્ત થઈ શિવપિતાની સત્ય પહેચાન,
બાલ્યાવસ્થામાં જ આપને મળ્યું દિવ્ય દૃષ્ટિના સાક્ષાત્કારનું પ્રભુ વરદાન,
સદ્ગુણોથી સૌને ખુશ કર્યાં ને મળ્યું પરમપિતા પાસેથી ‘હૃદયમોહિની’ નામ,
જ્ઞાનના અનેક ગુહ્ય રહસ્યોદ્ઘાટનથી મળ્યું સંદેશ પુત્રી તરીકે ‘ગુલઝાર’ નામ,
અવ્યક્ત મિલનનું સાકાર માધ્યમ બની આપે અમર બનાવી આપની જીવન કહાની,
બ્રાહ્મણ પરિવારની શાન ઓ પ્યારા દાદીજી, સ્વીકાર્ય હો વિનમ્ર શ્રદ્ધાંજલિ...

પ્રભુપ્રેમ રસથી છલોછલ ભરેલું હતું આપનું અંતરમન કમંડળ,
પવિત્રતાના દિવ્ય નૂરથી અલૌકિક હતું આપનું દિવ્ય મુખમંડળ,
પરમાત્મ શ્રીમતનો આત્મસાત્ કરી કર્યું મધુર વિનમ્ર આચરણ,
જ્ઞાનના ગહેરા મનન ચિંતનમાં મસ્ત બની પ્રભુની સહજ યાદમાં કરતાં વિચરણ,
એક શિવબાબામાં જ સઘળો સંસાર અનુભવી પ્રીત્યુ માણી છાની,
મીઠી અંતરમુખતાની સૌગાત આપતાં ઓ મીઠા દાદીજી સ્વીકાર્ય હો મીઠી ભાવાંજલિ...

સૌએ આપનામાં પદ્મરામણી કરતાં નિહાળ્યાં એ લાલ વિદેહી કરતારને,
આપ સમી અદ્ભુત રચના નિહાળી સૌ દંગ થઈ યાદ કરે એ સુંદર રચનાકારને,
આપના પવિત્ર ભ્રુકુટી સિંહાસને કર્યો ‘પરમાત્મા-આદિદેવ’ એ બે મહાન શક્તિ એ પ્રવેશ,
પર વર્ષોની આપની સમર્પણમયતાથી લાખો આત્માઓએ પ્રાપ્ત કર્યો પરમાત્મ સંદેશ,
પ્રભુની નિરંતર સ્મૃતિથી પ્રભુની ઓળખ બન્યો આપનો ચહેરો રરુહાની...
અવિસ્મરણીય યાદોના સિંહાસન પર બિરાજેલ ઓ દાદીજી...

સ્વીકાર્ય હો નિરંતર સ્મરણાંજલિ...

॥ ઓમશાંતિ ॥

રાજયોગિની દાદી હૃદયમોહિનીનો સંક્ષિપ્ત પરિચય

પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલયનાં

મુખ્ય પ્રશાસિકા 93 વર્ષીય રાજયોગિની દાદી હૃદયમોહિનીજીનું દેહાવસાન

દાદીને દિવ્ય-દૃષ્ટિનું વરદાન હતું. 1969 થી 2016 સુધી પરમાત્માના સંદેશ-વાહકની ભૂમિકા નિભાવી.

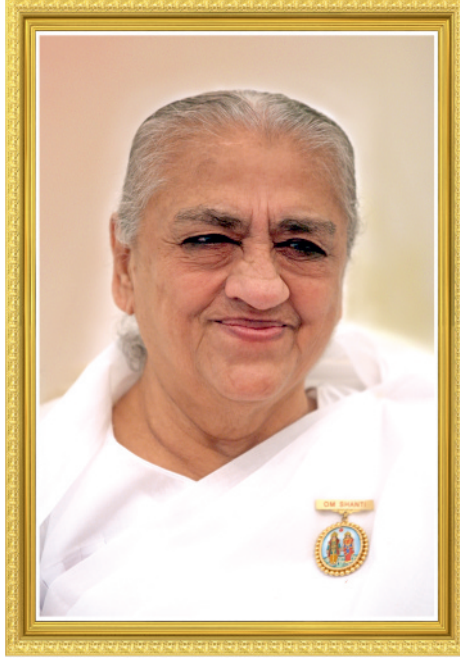
એક વર્ષ પહેલાં દાદી જાનકીજીના નિધન બાદ તેમને મુખ્ય પ્રશાસિકા પદ આપવામાં આવ્યું.

વિશ્વના કેટલાયે દેશોમાં જઈને આધ્યાત્મિકતાનો સંદેશ આપ્યો. હિંદી, સિંધી, અંગ્રેજી અને ગુજરાતી ભાષા જાણતાં હતાં.

11 માર્ચ, આબુરોડ (રાજસ્થાન) સ્થિત પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલયનાં મુખ્ય પ્રશાસિકા દાદી હૃદયમોહિનીનું ગુરુવાર સવારે શિવરાત્રિના દિવસે 10.30 કલાકે દેહાવસાન થયું. 93 વર્ષીય આયુમાં એમણે મુંબઈની સૈફી હોસ્પિટલમાં અંતિમ શ્વાસ લીધો.

એર એમ્બ્યુલન્સ દ્વારા એમનું પાર્થિવ શરીર શાંતિવન, માઉન્ટ આબુ લાવવામાં આવ્યું. અંતિમ સંસ્કાર સંસ્થાના શાંતિવન પરિસરમાં 13 માર્ચે કરવામાં આવ્યો.

દાદીજીના નિધન પર રાષ્ટ્રપતિ માનનીય રામનાથ કોવિંદ વડાપ્રધાન માનનીય નરેન્દ્ર મોદી અને વિભિન્ન રાજ્યોના મુખ્ય મંત્રીઓએ શોક વ્યક્ત કરતાં ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ આપી હતી.

બ્રહ્માકુમારીજીના માહિતી અધિકારી બ્ર.કુ. કરુણાએ જણાવ્યું હતું કે રાજયોગિની દાદી હૃદય-મોહિનીજીનું સ્વાસ્થ્ય કેટલાક સમયથી સારું નહોતું. મુંબઈની સૈફી હોસ્પિટલમાં કેટલાક સમયથી એમની સારવાર ચાલી રહી હતી. આપને બે દિવસ પહેલાં મુખ્યાલય લાવવામાં આવ્યાં હતાં. વિશ્વના 140 સેવાકેન્દ્રમાં શોકની લહેર ફેલાઈ ગઈ. સાથે સાથે બ્રહ્માકુમારીજીના આગામી કાર્યક્રમો સ્થગિત કરી દેવામાં આવ્યા છે.

01-07-1926માં એમના કરાંચીમાં જન્મ થયો હતો. દાદી હૃદયમોહિનીનું બાળપણનું નામ શોભા હતું. માત્ર ચોથા ધોરણ સુધીનો અભ્યાસ કર્યો. જ્યારે 8 વર્ષનાં હતાં ત્યારે સંસ્થાના સાકાર સંસ્થાપક બ્રહ્માબાબા દ્વારા ખોલવામાં આવેલ ઓમ નિવાસ બોર્ડિંગ સ્કૂલમાં દાખલ થયાં હતાં. ત્યાં આપે ચાર ધોરણ સુધીનું શિક્ષણ મેળવ્યું. સ્કૂલમાં બ્રહ્માબાબા અને મમ્મા (સંસ્થાનનાં પ્રથમ મુખ્ય પ્રશાસિકા)ના સ્નેહ, પ્રેમ અને દુલારે એટલાં પ્રભાવિત કર્યાં કે નાની ઉંમરમાં જ પોતાનું જીવન એમના સમાન બનાવવાનો નિશ્ચય કર્યો. આપનાં લૌકિક માતા પણ ભક્તિભાવથી પરિપૂર્ણ હતાં.

દાદી હૃદયમોહિનીએ ચાર ધોરણ સુધીનો

અભ્યાસ કર્યો હતો પણ તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ હોવાને લીધે ધ્યાનમાં બેસતાં હતાં તો શરૂઆતના સમયથી જ દિવ્ય અનુભૂતિઓ થવા લાગી. આપને ક્યારેક ધ્યાન વખતે આત્માઓના દિવ્ય સાક્ષાત્કારો થયા. જેનું વર્ણન એમણે ધ્યાન પછી બ્રહ્માબાબા અને સાથી બહેનો સમક્ષ પણ કર્યું.

શાંત, ગંભીર અને ગહન વ્યક્તિત્વનાં પ્રતિમૂર્તિ હતાં. દાદી હૃદયમોહિનીજીની સૌથી મોટી વિશેષતા હતી એમનું ગંભીર વ્યક્તિત્વ. બાળપણમાં જ્યારે અન્ય બાળકો સ્કૂલમાં તોફાન કરે અને ખેલકૂદમાં રસપૂર્વક ભાગ લેતાં હતાં, ત્યાં આપ ગહનચિંતનની મુદ્રામાં હંમેશાં રહેતાં. ઘીરે ઘીરે ઉંમરની સાથે આપ માત્ર 8-9 વર્ષનાં હતાં ત્યારથી આપને દિવ્યલોકની અનુભૂતિ થવા લાગી. આપની બુદ્ધિની લાઈન એટલી સાફ અને સ્પષ્ટ હતી કે ધ્યાનમાં જ્યારે સ્વયંને આત્મા સમજીને પરમાત્માનું ધ્યાન કરતાં તો આપને આભાસ જ નહોતો રહેતો કે આ જમીન પર છો.

દાદીનું સમગ્ર જીવન સાદગી, સરલતા અને સૌમ્યતાનું ઉદાહરણ બન્યાં. બાળપણથી જ વિશેષ યોગ સાધનાને કારણે દાદીનું વ્યક્તિત્વ એટલું દિવ્ય થઈ ગયું હતું કે એમના સંપર્કમાં આવનારા લોકોને એમની તપસ્યા અને સાધનાની અનુભૂતિ થતી હતી. એમના ચહેરા ઉપર તેજનું આભામંડળ એમની તપસ્યાની કહાની સાફ વર્ણવતી હતી. તેઓ દિનરાત યોગ સાધનામાં વ્યસ્ત રહેતાં હતાં. એની સાથે બાબા એક-એક સપ્તાહનું મૌન રખાવતા એ અનુભવ બની ગયો હતો કે જેટલું કામ હોય એટલી જ વાત કરતાં હતાં. અંત સમય સુધી તેઓ મૌનમાં રહ્યાં.

રાજયોગિની દાદી હૃદયમોહિનીજીને નોર્થ ઉડીસા વિશ્વ વિદ્યાલય બારીપાડાએ ડી. લિટ (ડોક્ટર ઓફ લિટરેચર)ની પદવીથી વિભૂષિત

કર્યા છે. દાદીને આ પદવી ઉડીસામાં પ્રભુના સંદેશ-વાહકના રૂપમાં લોકોમાં આધ્યાત્મિકતાનો પ્રચાર-પ્રસાર કરવા અને સમાજ સેવાના ક્ષેત્રમાં ઉલ્લેખનીય યોગદાન બદલ આપવામાં આવી હતી. સંસ્થાની 80મી વર્ષગાંઠ પર મુખ્યાલય માઉન્ટ આબુ, આબુ રોડના શાંતિવનમાં આયોજિત આંતરરાષ્ટ્રીય મહોત્સવમાં 28 માર્ચ 2017માં નોર્થ ઉડીસા વિશ્વ વિદ્યાલયના કુલપતિ પ્રો. પ્રફુલ્લકુમાર મિશ્રાએ પદવી આપી. એમણે દાદીનાં કાર્યોની પ્રશંસા કરતાં એને ગૌરવનો વિષય જણાવ્યો હતો. કુલપતિ મિશ્રાએ કહ્યું કે, હું આજે આ ડીગ્રી દાદીને આપતાં ઘણો ગૌરવાન્વિત અનુભવું છું. સંસ્થા વિશ્વશાંતિ, પ્રેમ, ભાઈચારા અને આધ્યાત્મિકતાના ક્ષેત્રમાં જે કાર્ય કરી રહી છે તે અનુપમ ઉદાહરણ છે. ગત વર્ષ 27 માર્ચ 2020માં સંસ્થાનનાં પૂર્વ મુખ્ય પ્રશાસિકા 104 વર્ષીય રાજયોગિની દાદી જાનકીજીના નિધન બાદ આપને સંસ્થાનાં મુખ્ય પ્રશાસિકા નિયુક્ત કર્યાં. અસ્વસ્થ હોવા છતાં પણ આપને દિનરાત લોકોના કલ્યાણની ભાવના રહેતી હતી. દાદીજી મુંબઈથી જ સંસ્થાની ગતિવિધિઓના સમગ્ર સમાચાર લેતાં અને સમય પ્રતિ સમય માર્ગદર્શન પણ આપતા હતાં. દાદીજીને કદી હલચલમાં યા ઉદાસ બેયાં નથી. દાદી હૃદયમોહિનીજીનાં અંગત સચિવ (બ્રહ્માણી) બ્રહ્માકુમારી નીલુબેને જણાવ્યું કે હું સ્વયંને ભાગ્યશાળી સમજું છું કે મને બાળપણથી જ દાદીજીનાં અંગસંગ રહેવાનું સૌભાગ્ય મળ્યું. દાદીજીને હોસ્પિટલમાં દાખલ કર્યા પછી પણ કદી એમને મનથી વિચલિત થતાં બેયાં નથી. બીમારીની સ્થિતિમાં પણ એમનો ચહેરો અને મન પરમાત્માના ધ્યાનમાં લાગેલું રહેતું હતું.

બ્રહ્માકુમારી નીલુબેને જણાવ્યું કે દાદીજી

(અનુસંધાન પેજ નં. 34 પર)

સરલતા તથા સહનશીલતાનાં પ્રતિમૂર્તિ દાદી હૃદયમોહિનીજી

બ્ર.કુ. સૂર્ય, જ્ઞાન સરોવર, માઉન્ટ આબુ

જેમની મહિમા સ્વયં ભગવાન કરે એમના ભાગ્ય વિશે શું કહેવું? જેને સ્વયં સર્વશક્તિવાને પોતાનું માધ્યમ બનાવ્યાં હોય તેઓ પોતે કેટલાં મહાન હશે. નિરાકાર

ચર્યા કરી રહ્યા છીએ.

જે સદા હાજી કહે છે તે જ સરલચિત છે.

દાદીજી હંમેશાં જ હાજી કરીને પોતાની સરલતાનો પરિચય આપે છે. સરલચિતનો અર્થ છે સહજ સ્વભાવ. જેઓ હળવા રહે છે તેઓ જ સહજ રહી શકે છે. જવાબદારી હોવા છતાં હળવા રહેવું એક માત્ર જ્ઞાનયુક્ત તથા યોગયુક્ત આત્મા જ કરી શકે છે. દાદીજીએ શીખવાડ્યું છે કે જ્ઞાનબળનો ઉપયોગ કરીને દરેક વાત તથા દરેક પરિસ્થિતિમાં સ્વયંને હળવા રાખી શકાય છે. જીવનમાં અનેક વાતો મનુષ્યના મનને બોજપૂર્ણ બનાવે છે. જેઓ સ્વયં સરલચિત છે તેઓ સ્વાભાવિક રીતે જ દરેક પરિસ્થિતિમાં સ્વયંને વાળી શકે છે. એટલે એમની સ્થિતિ બગડતી નથી. જેઓ સ્વયંને વાળી શકતા નથી તેઓ મોટે ભાગે સ્વયંને ટૂંક સંકલ્પદારી સમજે છે. જોકે તેઓ અહંનો પ્રભાવ હોય છે. આપણે એટલા હળવા બની જઈએ કે આપણામાં સમય અનુસાર અનુકૂળન સાવધાની શકિત રહે.

પરમાત્મા તથા પ્રજાપિતા બ્રહ્માએ દાદી હૃદયમોહિનીજીના શરીરમાં પ્રવેશ કરીને સમસ્ત બ્રહ્માવત્સોની અવ્યક્ત પાલના કરતાં 52 વર્ષ પૂરાં થયાં. દાદીએ પોતાનું નામ સાર્થક કર્યું. એમણે પોતાની મહાનતા દ્વારા સર્વનાં હૃદયોને જીતી લીધાં. એમની મહાનતાની ચર્યા તો સ્વયં બાપદાદા (પરમપિતા પરમાત્મા શિવ અને અવ્યક્ત પ્રજાપિતા બ્રહ્મા) એ અનેકવાર કરી છે. એમણે અવ્યક્ત પાલના માટે પોતાનું તન આપ્યું. શારીરિક કષ્ટો હોવા છતાં પણ પોતાનાનું કર્તવ્ય સફળતાપૂર્વક પૂર્ણ કર્યું. સાથે સાથે એમણે પોતે પણ સર્વને સંતુષ્ટ કર્યાં.

સરલતા તથા સહનશીલતાના દિવ્ય આભૂષણોથી શોભાયમાન છે આપણાં આદરણીય **દાદી હૃદયમોહિનીજી**. જેઓને બ્રહ્માબાબા પ્રેમથી ગુલઝાર કહેતા હતા. જેઓ વાસ્તવમાં ખૂંબુદાર કુલ છે. જેઓએ પોતાની આત્મિક ખૂંબુથી અનેકોનાં જીવનને સુવાસિત કર્યાં છે. આવાં મહાન આત્મા વર્તમાન સમયે આ વિશ્વવ્યાપી વિદ્યાલયનાં પૂર્વ મુખ્ય પ્રશાસિકા હતા. એમનાં ગુણગાન કરતાં બાપદાદાએ કહ્યું હતું કે તેઓ હું પણથી સર્વદા મુક્ત છે. આવાં શ્રેષ્ઠ, અંતર્મુખી તથા યોગયુક્ત આત્માના આ બે ગુણોની આપણે

જે સરલચિત છે તે ટક્કરથી મુક્ત છે.

સરલતામાં સૌમ્યતા છે. સરલચિત વ્યક્તિ સ્વાભાવિક રીતે સૌના પ્રિય બની જાય છે. તે ક્યારેય કોઈને સાથે વ્યર્થ ચર્ચા કરતી નથી. તે પોતાની વાત પણ સહજભાવથી કહે છે તથા બીજાઓની વાત પણ સહજભાવે સાંભળે છે. એમાં મોટેભાગે અહંને અભાવ રહે છે. તેથી કાર્યક્ષેત્ર તથા સેવા ક્ષેત્ર પર આવો આત્મા સદા ટક્કરથી મુક્ત રહે છે. મારી વાત જ માની લેવામાં આવે તેનો ભાવ કદાપિ હોતો નથી. ટક્કર તો જીવનમાં બુદ્ધિપણ લાવે છે. જે પરિવારમાં પરસ્પર ટક્કર રહે છે ત્યાં તો સદા અસંતોષ તથા અશાંતિ રહે છે. કોઈપણ નમવાનું પસંદ કરવું નથી. પરંતુ સરલચિત વ્યક્તિ નમવામાં જ મહાનતા જુએ છે. તેથી તે ટક્કરથી મુક્ત રહે છે.

સરલચિત આત્મા સહજ જ સર્વ કાંઈ સ્વીકારી લે છે.

ભગવાનુવાચ - 'તમે સરલ બનશો તો તમારી સમસ્યાઓ પણ સરલ બનશે. તમે સરલ હશો તો તમારા સંસ્કાર પણ સરલ બનશે.'

જીવનમાં જેને આપણે બદલી શકતા નથી તે બાબતોનો સ્વીકાર કરવો જ જોઈએ. સરલચિત વ્યક્તિ જ આવું સહજરૂપે આવું સહજરૂપે કરી શકે છે. તેઓ જાણે છે કે આ વિશ્વમાં ઈર્ષ્યા, દ્વેષ, મહિમા-ગ્લાનિ, હારજીત, સફળતા-નિષ્ફળતા તથા રોગ-શોક હોય છે જ એટલે એનો સ્વીકાર કરી જ લેવો જોઈએ. આવું સમજીને તેઓ પ્રસન્ન તથા અવિચલિત રહે છે. સૌ પોતાના જીવનમાં જુએ કે કઈ વાતોનો સ્વીકાર કરીને આપણે ખુશ તથા સંતુષ્ટ રહ શકીએ છીએ. એનો સહજભાવથી સ્વીકાર કરીએ તથા એ પરિસ્થિતિઓની વચ્ચે રહેવા છતાં સર્વોચ્ચ લક્ષ્ય પર જવાનો માર્ગ

શોધીએ. સાથે સાથે જીવનમાં જે કંઈ બને છે તેનો પણ સહજભાવે સ્વીકાર કરી લઈએ. કારણ કે આપણી સાથે જે થઈ રહ્યું છે તે આપણાં જ કર્મોનું ફળ છે, કર્મ આપણે કર્યા છે તો તેનું ફળ પણ આપણે જ ભોગવવું પડશે.

જે સરલચિત હશે, તેઓ સહનશીલ હશે.

સહજભાવથી સહન કરી લેવું તે સરલચિત વ્યક્તિનું જ લક્ષણ છે. દાદીજીએ પોતાની ભયંકર વ્યાધિઓને સહજરૂપથી સહી લીધી. તેઓ સહન કરી રહ્યાં છે તેનો આભાસ પણ ન આવવા દીધો. સરલચિત હોવાને કારણે આત્મા અંદરથી જ શક્તિશાળી બની જાય છે. સરલચિત હોવાથી મનની સ્થિતિ નિષ્કામ તથા મિલનસાર બની જાય છે. કેટલાક લોકો નાની નાની વાતો પણ સહી શકતા નથી. કારણ કે એમની કામનાઓ વધારે હોય છે. સરલચિત બનવાથી જે કંઈ પણ સહન કરવું પડે તે સ્વાભાવિક થઈ જાય છે. અપમાન, બીમારી, વિઘ્નો યા કોઈના દુર્વ્યવહારને સરલચિત વ્યક્તિ સહજતાથી સહી લે છે.

જે સહન કરે છે, તે જ શહેનશાહ બને છે.

કોઈપણ ક્ષેત્રમાં જો આગળ વધવું છે તો કંઈક તો સહન કરવું જ પડે છે. સહન કર્યા વિના કાંટાળો પથ કપાતો નથી. જેઓ બીજાઓની ઈર્ષ્યાને સહન ના કરી શકે. બીજાઓની સ્પર્ધાને સહન ના કરી શકે તેઓએ આગળ વધવાનાં સ્વપ્ન નહીં જોવાં જોઈએ. ગ્લાનિ તથા ટીકા સાંભળવા છતાં જેઓ સતત અગ્રેસર રહે છે. તેઓ જ શ્રેષ્ઠ મંત્રિલના અધિકારી બની શકે છે.

દાદીજી સહન કર્યા વિના મહાન બન્યાં નથી. ઈર્ષ્યાળુ લોકો કોઈને પણ છોડતા નથી. પોતાનો સ્વાર્થ ન સદાય, એમની વાત

(અનુસંધાન પેજ નં. 34 પર)

નિર્ભયતાની દેવી, શેરની શિવશક્તિ, શેર-એ-પંજાબ દાદી ચંદ્રમણિજી

બ્ર.કુ. હેમંતભાઈ, શાંતિવન, આબુરોડ.

વિશ્વ ઈતિહાસમાં મહાપુરુષોએ ક્રાંતિઓ કરીને હંમેશા જગત ઉત્થાન કરવા ધાર્યું, પરંતુ કલિકાળમાં ઘોર પતનને તેઓ રોકી ના શક્યો તો સ્વયં નિરાકાર

પરમાત્માએ બ્રહ્મા તનમાં અવતરિત થઈ અધ્યાત્મ ક્રાંતિનો શંખનાદ કરી, નારીશક્તિને શાંતિની ક્રાંતિની કર્ણધાર બનાવી. એ શિવશક્તિ સેનાની 'ન' ભૂતો ન 'ભવિષ્યતિ' એક નિર્ભીક-નિડર-લીડર, શેરની શિવશક્તિ હતાં. દાદી ચંદ્રમણિ, જેઓ મુશ્કેલ પડકારોને સહજ સ્વિકારી, હિમ્મતથી વિઘ્નોનો સામનો કરી, વિજયનો ઝંડો ફરકાવતાં. તેઓ નિર્બળ, હિમ્મતહીન માતાઓનો મજબૂત આધાર બનતાં અને બાંધેલી ગોપીઓમાં બળ ભરી તેઓને વિઘ્નોથી પાર કરાવતાં. યજ્ઞપિતાનાં આદેશોને માથે રાખી. રૂદ્ર યજ્ઞનાં રક્ષણ માટે હંમેશા તત્પર રહેતાં. તેમનાં સાહસ-શૌર્ય અને વીરતા-નિર્ભયતાની વિશેષતા જોઈ પિતાશ્રી બ્રહ્મા બાબા પ્યાર અને ગર્વથી તેમને શેરની શિવશક્તિ, શેર-એ-પંજાબ કહેતાં. દાદીની રગોમાં દોડતા લોહીની જેમ સત્યતાની શક્તિ પ્રવાહિત થતી. સાથે જ તેઓ સત્યતા-સાહસ-શૌર્યની માનો મૂર્તિમંત પ્રતિમા અને નિર્ભયતાનાં સાક્ષાત દેવી જ હતાં. તેઓ ગૌરવભર્યા ઈશ્વરીય ઈતિહાસના પાનાં પર રૂઢાની વીરાંગના તેમજ આદર્શ મહાનાયિકા બની ઉભર્યાં.

સિંઘ હૈદરાબાદમાં ભક્તિ-ભાવના સભર પરિવારમાં દાદીનો જન્મ થયો. સાત બહેનો અને બે ભાઈઓમાં સાતમા સંતાન રૂપે 'કન્યારત્ન' મળ્યું. તો લૌકિક પિતા 'રતનચંદ સુરતાની' અને માતા 'સીતા'એ નામ રાખ્યું 'મોતિલ'. બ્રહ્માબાબા સ્નેહથી કહેતા 'મોતી'! સરળતા અને શિતળતાની વિશેષતાને કારણ અવ્યક્ત બાબા તરફથી અલૌકિક નામ મળ્યું. 'ચંદ્રમણિ' જ્યોતિષે કહ્યું હતું. '૪ વર્ષની ઉંમરે વૈરાગી બની ઘરેથી ચાલી જશે.' બાળપણમાં જ દાદીએ ગુરુગ્રંથ સાહેબ વાંચ્યું હતું. તેઓ ભાગવત-ગીતાના પાઠ કર્યા વગર જમતાં નહીં. રાતે માતાપિતાનાં રૂપમાં ભગવાન સાથે વાતો કરતાં અને કહેતાં, 'ક્યારે હું તમારી યોગિન બનીશ?' અને અચાનક એક રાતે તેમને ઘરતીથી આકાશ સુધી કપાસ જેવી લાઈટનાં આકારમાં માતાપિતાનો કમ્બાઈન્ડ રૂપમાં સાક્ષાત્કાર થયો. લગાતાર કેટલાક દિવસો સુધી એવી જ રીતે બાબા સાથે કૃષ્ણ તો ક્યારેક વિષ્ણુનાં દિદાર થતા રહ્યા ત્યારે આ વાત પડોસી સ્ત્રીને જણાવી તો તે તેમને મોટી બહેન (દાદી હૃદયપુષ્પા) સાથે બ્રહ્માબાબા પાસે લઈ ગયા. બાબા કાકા મૂલચંદ આજવાલાનાં ઘરમાં નાનાં કમરામાં ગીતા સંભળાવી રહ્યાં હતાં. ત્યાં ધ્યાનમાં ગયેલી બહેનનાં શબ્દો કાને પડ્યાં. 'ચઢો, ચઢો, વિમાન જઈ રહ્યું છે. વિમાનમાં ચઢો'. આ સાંભળી દાદી દેહથી ન્યારા-અશરીરી થઈ ગયા. ધ્યાનમાં જ વિમાનમાં ઉડીને બાબાની પાસે પહોંચી ગયા. મોડી રાતે 10 વાગ્યે તંદ્રા તુટી તો પોતાને બાબાની ગોદમાં જોયાં. બાબાએ બીજા દિવસે બોલાવ્યા તો

ફરીથી દિદારમાં જોયેલા માતાપિતાનાં રૂપમાં બાબાને જોઈ પ્રભાવિત થયા. શ્રીજ દિવસે ગયા તો મમ્માને સુરીલા સ્વરમાં ગાતા સાંભળ્યા. ‘મેં ઓમ મંડળીમાં શું જોયું? એક ઋષિ જોયા!’ સ્ફુલમાં જોયેલા ફેશનેબલ મમ્માને ખુલ્લાં વાળ, સફેદ વસ્ત્રોમાં, વિના આભૂષણમાં જોયા તો મમ્માની સાદગીની ઉડી છાપ પડી તો તેઓ રોજ સત્સંગમાં જવા લાગ્યા.

એ જ દિવસોમાં બે વર્ષ મોટા ભાઈ અને મોટી બહેન (દાદી હૃદયપુષ્પા)ના પતિનું અવસાન થયું. ઘરમાં દુઃખનો પહાડ તૂટી પડ્યો. પુત્રની વિરહ વેદનાથી મા વ્યાકુળ હતી. માને મળવાની બાબાને પ્રાર્થના કરી તો બાબા બોલ્યા, ‘હું માતાઓનો સર્વન્ટ છું.’ અને ઘેર આવીને પુત્ર વિયોગથી બેહાલ માને બાબાએ કહ્યું, ‘ઉદાસીનાં કપડા બદલો, એનાથી દીકરો ચાદ આવશે.’ પણ મા રોતી રહી. પરંતુ બાબાનાં આમંત્રણથી સત્સંગમાં આવ્યા તો બાબાએ તેમના વસ્ત્રો બદલી વરદાન આપ્યું, ‘તમને કૃષ્ણ જેવો બાળક મળશે’ અને દાદીને વરદાન દીધું, ‘બેટા તું શિવશક્તિ છો’ તો માને બાબામાં કૃષ્ણના દર્શન થયા, તો તે દુઃખ ભૂલી જ્ઞાની બની ગઈ. માને ખુશ જોઈ, લૌકિક પિતા બાબાનાં નિમંત્રણ પર સત્સંગમાં ગયા. તેઓ ભોગવિલાસી અને માંસ મદિરાનાં વ્યસની હતા. બાબાએ તેમને મમ્માને મળવાનું કહ્યું, મમ્માને જોયા તો તેમને તેમાં લક્ષ્મીનાં દર્શન થયાં અને એક ઝટકે દારૂ-માંસ છોડી દીધા. દમની બીમારી પણ ઠીક થઈ ગઈ. ઘર નર્કમાંથી સ્વર્ગ બની ગયું. બાબા ઓમની ધ્વનિ કરતાં તો દાદી ગહન શાંતિમાં ચાલ્યા જતાં. ત્યારે 13 વર્ષની ઉંમરે તેઓ 9માં ધોરણમાં ભણતાં હતાં. બાબા ચુંબકની જેમ ખેંચતાં તો તેઓ બોલ્યા, ‘બાબા શાળા છોડી દઉં?’ તો બાબાએ કહ્યું ‘શાળાએ જવાથી ટીચર્સ

બાળકોમાં જાગૃતિ આવશે.’ બાબાએ ઓમનિવાસમાં બાળકોની હોસ્ટેલ ખોલી હતી. 6 મહિના ભણ્યા પછી ત્યાં રહેવાની છુટ્ટી આપી, જ્યાં દાદી બાળકોને અંગ્રેજી ભણાવતાં. બાબાના પ્યારમાં કુર્બાન થઈ દાદીએ ઢ્રટ નિશ્ચય કર્યો કે લાખો તોફાન આવે પણ તે ઈશ્વરીય ગુણ શક્તિઓને નહીં છોડે.

શરૂઆતમાં પવિત્રતાની રાહમાં ઘણાં વિઘ્નો આવ્યા. પણ દાદી હતાં ખૂબ બહાદુર, આથી બાબાએ દાદીની નિર્ભયતાની વિશેષતાને જોઈને, વિરોધી હરકિશન મુખી (દાદી નિર્મલશાંતાનાં સસરાનાં ભાઈ)ને જ્ઞાન સમજાવવા હેતુ એક રેકોર્ડ ‘ઈસ પાપ કી દુનિયા સે કહીં દૂર લે ચલ’ લઈને મોકલ્યા, પરંતુ તેમાં જાદુ સમજીને રેકોર્ડ તોડી નાંખી. બાબાને પછીથી ઓળખ્યા. પછી વિરોધીઓએ ઓમનિવાસે ઘરણા કર્યાં. સવારે લટારેથી ફરતાં બાળકોને બોલ્યાં, ‘અંદર જાઓ’ પણ બાળકો ઢ્રટતાથી ઊભા રહ્યા. દાદીનાં બહેન ‘બબન’ના પતિ દરવાજામાં સૂઈ ગયા હતાં. તેમને દાદી નિર્ભયતાથી ઓળંગીને અંદર ગયા. આ રીતે સંબંધીઓએ ખૂબ હોબાળા કર્યાં. લાખાભવનને આગ લગાડી. પણ જેને ‘રામ રાખે તેને કોણ ચાખે’ છેવટે તેઓ હારીને ચાલ્યા ગયા. પછી બાબા કરાંચી ગયા તો દાદી પણ પાછળ પાછળ ગયા. તેમને બાબા મમ્માની અંગસંગ રહેવાનું સૌભાગ્ય મળ્યું. થોડા સમય પછી લૌકિક પરિવારની સેવા માટે બાબાએ ઘેર મોકલ્યા. તો પિતા બોલ્યા, ‘તને કેમ આપું, કેમ હું જ ના સમર્પિત થઈ જાવ?’ તો તેઓ બોલ્યા, ‘મકાન, દુકાન, ગૃહસ્થી કેવી રીતે છોડશો?’ તેઓ બોલ્યા, ‘બાબાને પૂછો?’ ત્યારે બાબા પિતાને બોલ્યા, ‘મોટા મોટા પેપર આવશે, સામનો કરશો?’ તેઓ બોલ્યા, ‘હા’, પછી હિસાબ કરી

ભાઈનાં બાળકોને દુકાન દઈ તન-મન-ધન સહિત આખો પરિવાર સમર્પિત થયો. કોઈ યજ્ઞમાં યોગી બન્યા, તો કોઈ પાછળથી મુંબઈ, બેંગ્લોર, સિંગાપોર, સ્પેન વગેરે સ્થાનો પર સહયોગી બન્યા.

દાદી માતાપિતા સાથે કરાંચી ગયા તો ઘર ખાલી હતું. જે માતાઓ કરાંચી જઈ ન શકી તે ત્યાં એકઠી થવા લાગી. વૃજશાંતાદાદી અને તેમના માતા લીલાવતી જેવી કેટલીક બંધનવાળી ગોપીઓ સખત બંધનમાં હતી. દાદી રામસેવક હનુમાન બની ગોપીઓને બાબાનો સંદેશ પહોંચાડતા. દાદી શીલઈન્દ્રા 16 તાળામાં હતા. બાબાએ દાદીને તેમને પત્ર દેવા મોકલ્યાં. દિવસે છત ઉપર બેઠેલા શીલદાદીએ દાદીને જોઈ પૂછ્યું, ‘શું લાવી છો?’ દાદીએ કહ્યું, ‘પત્ર’ તો શીલ દાદીએ ઉપરથી દોરો નાંખ્યો તો દાદીએ દોરા સાથે પત્ર બાંધી પહોંચાડ્યો. દાદીનાં લૌકિક મામી દાદી સતી (દાદી પ્રકાશમણિનાં બહેન) બાંધેલી હતાં, તેમનાં જેવી બહેનો દાદીને પૂછતી, ‘અમે કરાંચી કેવી રીતે પહોંચીએ?’ તો દાદી હિંમત આપીને કહેતી ‘ચાલી નીકળો ટ્રેનમાં’ પણ તેમના પતિઓએ સ્ટેશન માસ્ટરને ફોટા આપી કહી રાખેલું કે, આ દેખાય તો અમને કહેજો’, તો બહેનોએ પ્લાન બનાવ્યો અને બુરખો પહેરી કરાંચી પહોંચી તેમજ અલગ બંગલામાં મમ્મા અને દીદી મનમોહિની સાથે સિલાઈ કરવા લાગી, સંબંધીઓ વોરંટ પર વોરંટ મોકલતા તો ચુકિતથી માતાઓ કહેતી, ‘અમે તો અહીંયા નોકરી કરીએ છીએ’, આખરે તેઓના પ્રયાસ સફળ ના થયા તો વિરોધીઓએ સાધુ વાસવાનીને ભડકાવ્યા, તો તેને સમજાવવા બાબાએ દાદીને મોકલ્યા. તેમને જ્ઞાન સંભળાવી દાદીએ કહ્યું, ‘બાબા તો તમારો આદર કરે છે, બાબાએ આમંત્રણ મોકલ્યું છે.’ આ

સાંભળી તેઓ ઘણાં ખુશ થયા અને દાદી સાથે સ્વયં બાબાને મળવા નીકળ્યા. પણ જેવા તે કારમાં બેસવા ગયા તો પ્રશંસકોએ તેમને ઘેર્યા, તો તેઓ બોલ્યા, ‘ડરો નહીં, એક કલાકમાં આવું છું.’ પણ શિષ્યોએ જવા ના દીધાં. લોકોએ તેમને ભડકાવ્યા અને ઘરણાં કર્યા. પરંતુ સમયસર પોલિસ પહોંચી ગઈ અને વાસવાનીજીને લઈ ગઈ.

દાદી 1950માં બાબા સાથે આબુ આવ્યા. તો બેગરી પાર્ટ ઈશ્વરીય સેવામાં નિમિત્ત બન્યો. બાબા મમ્માનાં પ્યારમાં ઉછરેલાં દાદી તેમને છોડવા નહતા માંગતા, પણ બાળકોનું ભાગ્ય બનાવવું હતું તો સેવા માટે તેમને હૃદયપુષ્પા દાદી પાસે અજમેર મોકલ્યા. પછી દાદી દિલ્લીમાં ત્રણ મહિના રહ્યા. બાદમાં અમૃતસર ગયા, ત્યાંથી પંજાબ, હરિયાણા, જમ્મુ કાશ્મીર તેમજ હિમાચલમાં સેવાઓ શરૂ કરી. અનેક લોકોનું જીવન બનાવ્યું. અચલદીદી, પ્રેમદીદી - દેહરાદૂન, રાજદીદી-નેપાળ જેવાં અમૂલ્ય રત્નો નીકળ્યા. તેઓ કહેતાં, ‘હું પ્રજા નહીં રાજા બનવાવાળી છું.’ એક ગામમાં નિર્મલશાંતાદીદીને જવાનું હતું પણ દાદીને મોકલ્યા. નાના એવા ઓરડામાં 3 વર્ષ રહ્યા, ન બાથરૂમ, ન લેટ્રીન, ન પાણી, રસોડામાં સ્નાન કરતાં. આખું ગામ સાથે હતું. મમ્મા ગયા તો 800 લોકો હાર લઈને સ્વાગત માટે ઉભા હતાં. બાબા પણ એ ગામમાં ગયા. હાપૂડમાં હોબાળો થયો તો બાબાએ દાદીને મોકલ્યા. એક રજુ માતાના પતિનો પવિત્રતા પર ઝઘડો થયો. ગુસ્સે થઈ પતિએ કહ્યું, ‘ઘરેથી નિકળી જાઓ.’ તો તે દિલ્લીનાં સેન્ટર પર વાસણો માંજીને રહેવા લાગી. પતિએ ઘરેણાંની ચોરીનો આરોપ લગાડ્યો. વિજળી-પાણી બંધ કરાવ્યા. ગુંડાઓ મૂકી માલિકને મારવાની ધમકી આપી. વિરોધીઓએ બીજું મકાન બતાવ્યું અને સમાન સહિત દિલ્લી

મોકલવાના ઈરાદે ટ્રક લાવ્યા પણ ગવર્મેન્ટ સાથે હતી, તો પોલિસે કહ્યું, ‘આમનું કંઈ ના લેતા’. બાબાએ સંદેશપુત્રીનો સંદેશ મંગાવ્યો, તો સંદેશ આવ્યો, ‘નિર્ભય થઈને આગળ આગળ ચાલો’, તો દાદી ચંદ્રમણિ આગળ આગળ ચાલ્યા. વિરોધીઓએ મકાનને તાળું માર્યું હતું. તે પોલિસે તોડ્યું. પછી લખનૌથી આવેલા મંત્રીએ બંને પક્ષના 8-8 લોકોની વચ્ચે રજૂમાતાની જુબાની લીધી, પણ તેમની કોઈ ભૂલ ન લાગી, તો પેલા 8 લોકોને એક દિવસ માટે જેલમાં મોકલ્યા. દાદીએ વિઘ્ન વિનાશક બની ઝઘડો પતાવ્યો.

સિરસા સેવાકેન્દ્ર સંચાલિકા બિંદુબહેને દાદી સાથેનો અનુભવ આ પ્રમાણે સંભળાવ્યો છે, ‘એક વાર દાદી પાસે એક બહેન જીજ્ઞાસુને લઈને આવી અને તેની ફરિયાદ કરવા લાગી, ‘દાદી, આ આવા છે! તેવા છે!’ દાદીએ પહેલા તો પ્રેમથી સાંભળ્યું, પછી તે બહેનને બોલ્યા, ‘બહેન, એમ નહીં કહો - આ આવા છે, એમ કહો - આ આવા હતાં. જો તેમણે એક સેકન્ડ પહેલાં સ્વ-પરિવર્તનનો સંકલ્પ કર્યો હોય તો તે બદલવાનાં શરૂ થઈ ગયા ને! આથી એક સેકન્ડ પહેલાં તે એવા હતાં, હવે તો બદલાઈ ગયા ને!’ તેઓ શિક્ષા આપતાં, ‘જો બોલવું હોય તો સાચું બોલવાનું સાહસ રાખો, સત્યને સ્વીકારવા તૈયાર રહો, જેમના માટે વાત કહી તેમનાં સુધી અવશ્ય પહોંચશે, આથી તમે કહ્યું છે તો હિંમત રાખી સ્વીકાર કરો, અન્યથા કોઈને કંઈ કહો જ નહીં તો સાનું!’ સાચે જ, દાદીનાં વિચારો કેટલાં ઉંચા હતાં! સાચા અર્થમાં દાદીએ અધ્યાત્મને પચાવ્યું. તેમનો વ્યવહાર જેટલો સહજ સરળ હતો, તેટલાં જ તેઓ નિયમ મર્યાદાઓમાં પાક્યા હતાં. તેઓ ધારણામાં ક્યારેય ચલાવી ન લેતાં. સ્નેહ અને અનુશાસનનું સુંદર સંતુલન કરીને તેઓ ખુલ્લા દિલથી મળતાં,

પ્યાર લુંટાવતા અને પોતાના બનાવી લેતાં. દાદીનું દિલ સાફ હતું. તેમનાં મુક્ત હાસ્યથી આખો હોલ ખુશીથી ગુંજી ઉઠતો.

મને પણ પુણેમાં પહેલી વાર 1985માં દાદીને મળવાનું ભાગ્ય મળ્યું. ક્વાર્ટર ગેટ સેન્ટર પર દાદી આવ્યા હતા. ક્લાસમાં થોડા લોકો હતાં. મુરલી પૂરી થતાં જ તેઓ મારા હાથમાં હાથ પકડી ડાંસ કરવા લાગ્યા અને નિર્દોષ પ્રેમ વરસાવવા લાગ્યા! તે પ્યાર અને દુલાર આજે પણ ભૂલ્યો નથી ભૂલાતો! એક વખત દાદી પ્રકાશમણિ અને દાદી ચંદ્રમણિજી સાથે મધુવનનાં બાલભવનમાં સાથે ભોજન કરવાનું સૌભાગ્ય મળ્યું. દાદીએ નામ પૂછ્યું, તો મેં કહ્યું, ‘હેમંત’, તો દાદીએ કહ્યું, ‘હેમંત એટલે હિમ્મતવાન, ઈમાનદાર!’ આ શબ્દો મારા માટે વરદાન બની ગયા. તેઓ પાક્યા યોગી હતા. બે-બે ક્લાક એકરસ અવસ્થામાં બેસી યોગ કરતાં અને કરાવતાં. પ્રકાશમણિદાદી તેમને જ્યાં પણ મોકલતાં, દાદીની આજ્ઞાને ટાળ્યા વગર, અગાઉથી નક્કી કરેલાં કાર્યક્રમ રદ કરતાં અને માલિક સો બાળક બની હાં જી કહેતાં. દાદી મનમોહિનીજીનાં દેહત્યાગ બાદ તેઓ બ્રહ્મકુમારીનાં સંયુક્ત મુખ્ય પ્રશાસિકા બન્યા. દાદી જ્ઞાન સરોવરનાં ડાયરેક્ટર પણ રહ્યાં આખરે બેંગ્લોરમાં ‘અચાનક અને એવરરેડી’નો પાઠ પાકો કરાવતાં, 11 માર્ચ, 1997ના રોજ હસતા હસતાં દેહત્યાગ કરી બાબાની ગોદમાં સમાઈ ગયા.

॥ ઓમશાંતિ ॥

- તમને જે મળે છે, તમે એને આજીવિકા બનાવી શકો છો. તમે કોઈને આપો છો તેનાથી તમે જીવનનું ઘડતર કરી શકો છો.

દિવ્યદર્શન

દાદી હૃદયમોહિનીજીને સંસ્મરણો સાથે હૃદયાંજલિ

બ્ર.કુ. નંદિની, સુખશાંતિ ભવન, મણિનગર, અમદાવાદ.

સર્વોચ્ચ શક્તિ પરમપિતા શિવ પરમાત્માએ 1969માં દ્વિતીય સાકાર માધ્યમ દાદી હૃદય-મોહિનીજીનાં રચને પસંદ કર્યાં. ઈ.સ. 1969થી અવ્યક્ત બાપદાદાની પધરામણી શરૂ થઈ જે અવિરત 31-12-2017 સુધી દાદીજીનાં સાકાર રથ માધ્યમ દ્વારા બાપદાદા મિલન વિશ્વની સેંકડો આત્માઓએ કર્યું.

સૌ બ્રાહ્મણ વત્સોનાં હૃદયમાં બિરાજમાન, ગુલે ગુલઝાર એવાં દાદી ગુલઝારજીનાં સાકાર રથે હવે સાકાર વતનથી વિદાય લઈ સૂક્ષ્મવતન પસંદ કરેલ છે. દાદી ગુલઝારજી આ સાકાર લોકમાંથી મહાપ્રયાણ અર્થાત્ બ્રાહ્મણ પરિવાર માટે એક ખૂબ મોટો બાપદાદાનો ઈશારો છે. બાબાએ આવનારા મહાપરિવર્તનો માટે આપણને સૌને તૈયારી કરવા માટે 2017 થી 2020 સુધીનો ત્રણ વર્ષનો સમયગાળો આપ્યો કહેવાય. જે સમય દરમિયાન બાબા તેમના ગુપ્ત પ્લાન પ્રમાણે એકાંતપ્રિય દાદીજીને મધુબન બાબાની અવતરણ ભૂમિથી થોડા દૂર મુંબઈ ખાતે અંતરમુખતાની ગુફામાં ઉપરામ સ્થિતિમાં રાખેલ. આ 3 વર્ષના સમયગાળામાં મોટેભાગે વતનમાં રહી બાપ સમાન બનેલ દાદીજીના કર્મતીત સ્વરૂપની ઝલક બતાવતા ગયા.

શિવબાબાએ બ્રહ્માબાબાનાં અવ્યક્ત થયા પછી એક સંદેશમાં કહ્યું હતું કે, ‘ભલ સાકાર મેં બાબા નહીં હૈ, લેકિન અબ ભી બાબા મિલેગે, કેવલ મિલને કી વિધિમેં પરિવર્તન હોગા. બાબાને સિફ અપના કમરા હી બદલી કિયા હૈ.’ તેવી જ રીતે આ ત્રણ વર્ષ દરમિયાન બ્રાહ્મણ પરિવારને

ગુલઝાર દાદીનાં માધ્યમનાં બદલે રીઈઝડ મુરલી (રેકોર્ડ્સ મુરલી) દ્વારા બાપદાદા મિલનની નવી મિલન પદ્ધતિ એટલે કે એક પરિવર્તન બાબાએ કરાવી દીધું.

બાળપણથી જ એકાંતપ્રિય, મિતભાષી, ઉપરામ અવસ્થા, નિરંતર બાબા સાથે મન-બુદ્ધિથી જોડાઈ રહેનાર, દિવ્ય દૃષ્ટિના વરદાની દાદીજી જ્યારે સાકાર લોકમાં હતાં ત્યારે પણ મેં વ્યક્તિગત અનુભવ કરેલ કે માત્ર ગુલઝાર દાદીજીની શરીર રૂપી કેવળ મૂર્તિ અહીં છે અને દાદી અહીં સાકારમાં નથી. જ્યારે દાદી ગુલઝાર બધા યજ્ઞ વરિષ્ઠોની સાથે બેઠકમાં હોય અને બડી દાદી તેમને કંઈ જણાવે ત્યારે મોટેભાગે દાદીતો જાણે વતનમાં બાબા સાથે છે. જ્યારે તેમની સાથે વાત કરીએ તો એવું લાગે કે તેમને વાત કરવા સાકારમાં નીચે લાવવા પડે છે. તેઓ મન-બુદ્ધિથી અહીં નથી. તેમણે કંઈ જણાવીએ, સંભળાવીએ તો દાદીજીનો ઉત્તર કે પ્રતિક્રિયા આપવામાં પણ તે સહજ ઉપરામ અવસ્થા જ ઝલકાતી.

દાદીજીએ પોતાના શરીરનો ઉપયોગ પરમાત્મ મિલન માટે 12-15 કે 17 કલાક સુધી એક જ અવસ્થામાં રહીને કરાવતા હતા. હંમેશા એમ જ કહેતા કે તેટલો સમય મને એક અલૌકિક ડીપ સ્વીટ સાઈલેન્સનો અનુભવ બાબા કરાવે છે. તેજ મારા માટે ઘણું છે અને સારું પણ છે. પરમાત્માના અવતરણ માટે જો ભગવાનને મારું શરીર જોઈતું હોય તો હું અર્પણ કરુ છું. જે તન અર્પણનું ગાયન શાસ્ત્રોમાં દધિચી ઋષિનું છે કે હઙ્ગી-હઙ્ગી યજ્ઞમાં સેવા અર્થ સમર્પણ કરેલ.

મારા વ્યક્તિગત અનુભવોમાં મેં અનુભવ્યું કે 1969 કે 1969 થી 31-12-2019 સુધી અવ્યક્ત મિલનનું રૂપ પિતાનાં સ્વરૂપે હતું. પણ ધીમે-ધીમે અવ્યક્ત પાર્ટમાં, આવા-ગમનમાં પણ બદલાવ જોવા મળ્યો. બાબાએ અવ્યક્તમિલનમાં ઘણાં બધાં ફેરફારો કરીને આપણને સમય પ્રતિ સમય અનેક ઈશારાઓ આપીને સાવધાન કરેલ. સૌ પ્રથમ તો હિસ્ટ્રી હોલમાં માત્ર 50-60 જેટલા બાળકોની વચ્ચે બાબા આવતાં. 1976 પછી પાંડવભવન સ્થિત મેડીટેશન હોલમાં લગભગ 200-250ની વચ્ચે સૌ દાદીઓ અવ્યક્ત બાબાની એકદમ બાજુમાં અને નીચે સામે જ બેસીને મુરલી સાંભળતાં, વ્યક્તિગત રૂપે બાબા સૌને મળતાં. બ્રાહ્મણ પરિવારની સંખ્યામાં થતી વૃદ્ધિને જોઈને 1981માં ઓમશાંતિ ભવનનું નિર્માણકાર્ય શરૂ થયું. 1983થી બાબાને મળવામાં થોડું અંતર વધ્યું. હવે બાપદાદાની પદ્મરામણી વખતે દાદીની સંદલી સ્ટેજ પર રહેતી અને સ્ટેજની નીચે સૌ બેસતાં દાદી પ્રકાશમણિજી, બડી દીદી સૌ કોઈ બાબાની સામે સમૂહમાં જમીન પર બેસતાં.

1983 થી 1994 સુધીમાં ઈશ્વરીય પરિવારની વૃદ્ધિ દિન દૌગુની થવા લાગી. હવે ઓમશાંતિ ભવન હોલની કેપેસીટી 5000ની હતી તે નાનો પડવા લાગ્યો અને વિશાળ શાંતિવનમાં ડાયમંડ હોલનું નિર્માણ કાર્ય બાપદાદાનાં ઈશારે શરૂ થયું. (એક અવ્યક્ત મુરલીમાં બાબાએ કહ્યું હતું કે, ઘરતી પર સબ બેઠેગે, એક દિન સ્ટેડિયમ મેં બાબા આર્યેંગે અને ફક્ત દૃષ્ટિનો પાર્ટ જ ચાલશે, તે કોઈ અલગ સ્ટેડિયમ નહીં પણ આપણો ડાયમંડ હોલ કે જેમાં છેલ્લી અવ્યક્ત મુરલીઓમાં નામ માત્ર વરદાન માત્ર 30 મીનીટ વરદાની દૃષ્ટિનો પણ પાર્ટ છેલ્લે છેલ્લે ચાલ્યો) 1996 થી આજ સુધી બાબાનાં બેહદ ડાયમંડ હોલે લાખો આત્માઓને

પરમાત્મ મિલન કરાવ્યું. ડાયમંડ હોલનાં વિશાળ સ્ટેજ પરથી બાપદાદા 20,000થી વધુ ભરેલી સભામાં પણ છેક છેલ્લે 23માં દરવાજે બેસનારને પણ બાબા વ્યક્તિગત મળી દૃષ્ટિ આપતાં હોય તેવો જ અનુભવ કરાવેલ.

બાબાનો કમરો, હિસ્ટ્રી હોલ, મેડીટેશન હોલ અને ઓમશાંતિ ભવન સુધી બાબા મુરલી બાદ દરેકને વ્યક્તિગત દૃષ્ટિ, મુલાકાત અને વ્યક્તિગત વરદાન આપતાં. ક્યારેક ડાયરેક્શન પણ આપતાં. યજ્ઞમાં નવા આવનારા બાળકોએ દાદી પ્રકાશમણિજીને અરજી કરી કે, અમને બાબા નજીકથી મળવા કે બાબાની દૃષ્ટિનો લાભ હવે નહીં મળે? તો બાબાએ તે પણ અરજીનો સ્વીકાર કરી. ડાયમંડ હોલમાં સ્વયંમ્ બાપદાદા સ્ટેજ પરથી ઉતરીને સભામાં જઈ એક-એક બ્રહ્માવત્સોને વરદાની દૃષ્ટિ 1 આખી સીઝન સુધી દરેક ટર્નમાં બાબાએ આપી. ત્યાર બાદ 2001 સુધી ડાયમંડ સ્ટેજ પર બાબાએ વ્યક્તિગત દૃષ્ટિ, ટોલી આપીને પણ પાલના કરેલ.

અવ્યક્ત બાપદાદાએ દાદી ગુલઝારને માધ્યમ બનાવ્યા બાદ બાબાએ સમયની જેમ-જેમ સમીપતા આવતી ગઈ તેમ-તેમ વાણી અર્થાત્ મુરલીમાં પરિવર્તન આવતું ગયું. બાબાને 1989-1990 સુધીની જે અવ્યક્ત મહાવાક્યોનું ઉચ્ચારણ કર્યું ત્યારે તે વાણી ચલાવવાની ઝડપ ખૂબ હતી. મને જ્યાં સુધી યાદ છે કે, બાબા એટલા ઝડપથી મુરલી ચલાવતા કે એક-એક શબ્દસહ લખવામાં કોઈ કોઈ વાર અમુક શબ્દો જે ખૂબ ઝડપ ના હોય તો લખવામાં રહી જાય. છૂટી જાય. ધીરે-ધીરે બાબાએ વાણીની સ્પીડ ઓછી થતી ગઈ. 1998 પછી તો મુરલી ચાલ્યા બાદ રાત્રે 10.00 વાગે પછી મુરલી છપાઈ તૈયાર થઈ જતી અને સવારે 6.00 વાગ્યાથી સૌ બ્રાહ્મણ આત્માઓને મુરલી મળતી.

એટલે મોટે ભાગે બ્રહ્માવત્સો મુરલી લખવાનું પણ પછી ધીમે ધીમે બંધ કરેલ. પછી સમય પમ વરદાની દ્રષ્ટિ લેવાનો જ હતો. જો લખવા જાય તો વરદાની દૃષ્ટિ રહી જાય. એટલે સૌ પછી દૃષ્ટિ જ લેતા. 2009 પછી બાપદાદાનું બાપનું સ્વરૂપ બદલાયું અને શિક્ષકના રૂપે પાઠ ભણાવતા હોય તેમ એક-એક મહાવાક્ય પાકુ કરાવતા. બહુ ઝડપથી ટીચરનો પાર્ટ પૂરો કરી વર્ષ 2015થી જાણે કે સદ્ગુરુનો પાર્ટ શરૂ થયો હોય તેમ (જેમ ગુરુ ફક્ત થોડું જ બોલી વરદાન અને આશીર્વાદ આપે તેમ) બાબાએ માત્ર વરદાન અને દૃષ્ટિ જ આપી જતાં. અને છેલ્લી સીઝન વર્ષ 2017નું માત્ર ગણતરીનું આગમન કેવળ વરદાની દૃષ્ટિ અને છેલ્લે 31-12-2017 વર્ષની પૂર્ણાહુતિ કરી સમાપ્તિ વર્ષ સ્વયં જાહેર કરી દીધું.

દાદી ગુલઝાર 2017થી લગભગ મુંબઈ ખાતે એકાંત અને ઉપરામ સ્થિતિમાં રહ્યાં. શરૂઆતના દોઢ વર્ષમાં તો તેમની સાથે સેવા કરનાર સૌ બહેનો-ભાઈઓ સાથે થોડું પણ જરૂર પૂરતું જ બોલતાં. ત્યારબાદ તો આખા દિવસમાં માત્ર 8-10 શબ્દો અને ઈશારાની દુનિયામાં વધુ સમય રહેનારા દાદી પછી તો નયનોની જ ભાષામાં વાતચીત કરતાં. એવું જ કહી શકાય કે, દાદીજી છેલ્લાં 3 વર્ષમાં બ્રાહ્મણ પરિવારને પોતાની સાથે-સાથે આપણને સૌને તૈયાર કરી રહ્યાં હતાં. નષ્ટોમોહા બનાવી, ઉપરામ રહી સૌને ઉપરામ થવાનો ઈશારો દાદીએ આપ્યો અને બાપદાદા મિલન ભલે સાકાર તન દ્વારા ન થઈ શકે. પણ યજ્ઞમાં બાપદાદા મિલનનો કાર્યક્રમ જેમ પહેલાં થતો હતો તેવી રીતે જ આગળ ઉપર પણ સુચારું રૂપે ચાલે તેના માટે સૌ બ્રાહ્મણોને ઓનલાઈન રેકોર્ડીંગ રીવાઈઝ મુરલી દ્વારા અભ્યાસ કરાવી પાકું કરાવી દીધું.

દાદી હૃદયમોહિનીજીનું આ સાકાર લોકમાંથી સાકાર દેહમાંથી વિદાય અર્થાત્ આ એક ઘંટી છે. (હું ઘંટી નહીં પણ ઘંટ છે તેમ કહીશ.) જ્યારે-જ્યારે સકલ જગતમાંથી કોઈ મહાન વિશિષ્ટ મહાનુભાવ વિદાય લે છે ત્યારે-ત્યારે દુનિયામાં પણ ઉથલ-પાથલ કે કોઈ આપત્તિ આવી પડે છે. દાદીજીનું જવું એટલે સમયની સમીપતા કે સમયની પૂર્ણાહુતિ જ કહી શકાય.

બાબાએ આપેલ જ્ઞાનની સમજ પ્રમાણે સંગમયુગ 100 વર્ષનો જેમાંથી અત્યારે 85 વર્ષ પૂરા થયા. 86મું વર્ષ ચાલે છે. હવે 14 વર્ષ બાકી. જેમાં બાબાએ કહ્યું છે કે, આદિ સો અંત. જેમ યજ્ઞની આદિમાં કોઈ જ સેવાઓ ન હતી. માત્ર તપસ્યા, યોગ અને જ્ઞાનની લેન-દેન, મનન-ચિંતન હતું. તે જ સમય પુનઃ હવે આવી ગયો છે. સેવાઓ વિસ્તાર તો હવે લગભગ સમેટાઈ જ રહ્યો છે અને યોગ-તપસ્યાનો સમય પ્રકૃતિએ પણ શીખવી દીધો છે. બાબાની હમણાંની સાકાર મુરલીઓ અને સતત 7 દિવસનાં છેલ્લા બે વતનના સંદેશાઓમાં પણ સ્પષ્ટ કહી દીધું કે, અબ વતન કા પાર્ટ પૂરા હોગા. ભોગ કી રસમ પૂરી હોગી. ગુલઝાર દાદીજીનું સૂક્ષ્મવતન તરફનું પ્રયાણ અર્થાત્ હવે અવ્યક્ત બાપદાદાનો સાકારમાં આવવાનો પાર્ટ બંધ. કારણ કે શિવબાબા પાસે માત્ર બે જ યોગ્ય સાકાર રથ હતા અને એટલા માટે જ શિવનાં મંદિરોમાં શિવલીંગની આગળ બ્રહ્માની યાદગારના રૂપે નંદીગણ અને દાદીના યાદગાર રૂપે કાચબો જોવા મળે છે. ત્રીજી કોઈ યાદગાર ભક્તિમાં મંદિરોમાં પણ ક્યાંય જોવા નથી મળતી.

બાબાનાં સંદેશ પ્રમાણે જો વતનનો પાર્ટ બંધ એટલે કે હવે બ્રાહ્મણોની સ્થિતિ પ્રમાણે સાક્ષાત્કારનો પાર્ટ શરૂ થશે. દાદીનું વતન તરફ મહાપ્રયાણ અર્થાત્ બાપદાદાનું સાકારમાં

આગમન બંધ. બ્રહ્માબાબાનો સૂક્ષ્મવતનનો પાર્ટ પણ અત્યાર સુધી એટલે હતો કે શિવબાબા વાયા સૂક્ષ્મવતન થુ બ્રહ્માબાબા દાદી પાસે આવતાં. હવે બ્રહ્માબાબાનો સૂક્ષ્મવતનનો પાર્ટ પણ સંકેલાઈ જાય. દાદીજી બાપસમાન બની ગયા. વતનનાં છેલ્લાં (12 દિવસે લાગેલા ભોગના) સંદેશના ઈશારા પ્રમાણે બાબા અને એડવાન્સ પાર્ટી દાદી ગુલઝાર માટે વિશિષ્ટ પ્લાન બનાવી રહ્યા છે. એવો ઈશારો કહી શકાય કે દાદી બ્રહ્માબાપનું સૂક્ષ્મવતનમાં સ્થાન લઈ ચક્કા કારોબાર કરશે બ્રહ્માબાબા નવા પાર્ટની તૈયારીઓ કરશે.

વ્યક્તિગત સંસ્મરણોથી દાદીજીને

શત્ શત્ શ્રદ્ધાસુમન

દાદીજીને ખૂબ જ નજીકથી મળવાનો તેમની સાથે બેસવાનો લહાવો અનેકવાર મને મળ્યો. શિયાળાનો સમય હતો, દાદીજી અમદાવાદમાં હતા. દાદીજી પ્રકૃતિપ્રેમી અને શોખીન એટલે સરલાદીદીજીએ નળસરોવર જવાનો કાર્યક્રમ ગોઠવ્યો. દાદીજીએ કહ્યું સાથે બધી બહેનો પણ ચાલો. અમે બે-ત્રણ કારમાં દાદી સાથે નળસરોવર પંખીઓ જોવા ગયા ત્યારે દાદીજીએ પોતે અમને સૌને પોતાના હાથે ચા-નાસ્તો સૌ બહેનોને પીરસ્યો અને સાથે આવનાર એક-એકને વ્યક્તિગત ખાત્રી કરી.

મારો એક આંતરિક અનુભવ રહ્યો કે અવ્યક્ત બાપદાદાનાં સ્વરૂપોમાં પણ અનેક ફેરફાર જોવા મળેલ છે. દાદીનાં ચહેરા અને દૃષ્ટિમાં દિન-પ્રતિદિન વધુ ને વધુ શક્તિ, તેજ અને દિવ્યતાની ઝલક દેખાતી હતી. એક વખત બાપદાદા સાથેની મુલાકાતમાં બાપદાદાની સંદલીથી લગભગ 15 ફૂટ વર્તુળમાં મને એકદમ સફેદ તેજ લાઈટ અને રૂઠાની પ્રકાશનાં

આકર્ષણનો અનુભવ થયેલ. બાબાની વરદાની દૃષ્ટિ અનેક વખત મંચ પર લેવાનો ચાન્સ પણ બાબાએ આપેલ. તેમાં 2006માં વિશિષ્ટ મહાનુભાવને બાબાને મળવા સ્ટેજ પર લઈ જવાનું સૌભાગ્ય મળ્યું ત્યારે બાબાએ મને પણ વરદાની બોલ, દૃષ્ટિ આપતાં ફળ આપેલ.

એક વખત અચાનક દાદીજીનું આગમન સેવાકેન્દ્ર પર થયું. સૌ ભાઈ-બહેનોને ટોલી આપતાં મળતા, હું નાની હોવાથી એકબાજું ખૂણામાં દૂર પાછળ ઉભી હતી. દાદીની દૃષ્ટિ મારા પર પડી મને બોલાવી તેમના ખોળામાં બેસાડી ખૂબ પ્રેમથી વાત કરી. હેતથી મુખમાં ટોલી ખવડાવીને કહ્યું, ‘જબ મન કરે દાદી કે પાસ ચલી આના.’

મને સેવાકેન્દ્ર પર રહેવા આવે હજી એક મહિનો જ થયો હતો. બાબાની સીઝન ચાલતી હતી. મારે પાંડવ ભવનમાં બાબાને મળવા જવાનું થયું દીદીએ મને થોડા પપૈયા આપ્યા અને કહ્યું કે આજે બાબા આવવાનાં છે. બાબાનાં ગયા પછી દાદી કંઈ જમતા નથી. માત્ર પપૈયું ખાય છે તો તું ખાસ આ પપૈયા દાદીને આપી આવજે. હું પપૈયા લઈ પાંડવ ભવનમાં આવેલા દાદીના રૂમમાં અંદર સીધી જતી રહી. તે સમયે નીલુબેન કે બીજા કોઈ દાદીજી સાથે ન હતા રહેતા. દાદી રૂમમાં એકલાં આરામની મુદ્રામાં હતાં. મને એમ કે દાદીને ડીસ્ટર્બ ના થાય એટલે અવાજ ના થાય તેમ હું ત્યાં મૂકી દઉં. ત્યાં તો દાદીની નજર મારા પર પડી. મેં ખૂબ જ ધીમેથી દીદીજીને કહ્યું. તો દાદીએ ઈશારામાં મૂકવા કહ્યું અને એ પ્રેમથી મીઠી મુસ્કુરાતી દૃષ્ટિ આપી ત્યારે એમ લાગ્યું કે મારા માટે તો બાપદાદા તો અહીં જ છે.

દાદીજી એક વખત ઉતરાયણનાં દિવસોમાં લોટસ હાઉસમાં રોકાયા હતાં. ઉતરાયણ હોવાથી અમે પતંગ અને અન્ય સામગ્રી લઈ દાદી પાસે

ગયા. દાદી સાથે ખૂબ આનંદ ખુશી-ખુશી અમારી સૌ સાથે ઉતરાચણ મનાવી. ત્યારે પણ એવો જ અનુભવ થયો કે, બાબાની સાથે અમે પતંગ ઉડાવી રહ્યાં છે. એટલે કે જાણે દાદીમાં બાબા સમાયેલા હોય તેવો જ અનુભવ દાદીને જોતા થાય. દાદીને જોતાં જ બાબાદાદા જ ચાદ આવી જાય. એટલા માટે તો દાદી ગુલઝારની ઓળખ બાબાવાલી દાદી બની ગઈ હતી.

નવનિર્મિત સુખશાંતિ ભવનનાં ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે દાદીને વ્યક્તિગત મળવાનું થયું ત્યારે દાદી મુખમાં ટોલી ખવડાવી બધો થાક ભૂલાવી દીધો. તે દ્રશ્ય આજે પણ નજર પટલ સામેથી ખસતું નથી. એવો અનુભવ થયો કે, સ્વંયમ્ બાપદાદા ખવડાવી રહ્યાં છે. એટલે જ હૃદયનાં તાર એમ કહે છે કે - 'કિતને ભાગ્યવાન છે હમ, સ્વયં ભગવાન હમકો મિલને આતે, સ્વયં ભગવાન હમકો ખિલાતે.'

2017નાં એપ્રિલ માસમાં સંસ્થાની વાર્ષિક મીટીંગની વચ્ચે દાદી ગુલઝારની તબિયત થોડી થોડી બગડતા, તાત્કાલિક મુંબઈ જવાનું નક્કી કર્યું. ત્યારે અમે થોડા બહેનો દાદીજીનાં કોટેજ શક્તિ ભવનમાં ગયા દાદીને મુંબઈ ખાસ વિમાન દ્વારા લઈ જવાના હતાં ત્યારે તેમની બિલકુલ પાસે

બેસી તેમની છેલ્લી સેવા કરવાનો મોકો મને સાંપડ્યો.

દાદી ગુલઝાર એટલે ભગવાનનું માધ્યમ. માટે જ શિવ પરમાત્મા એ જે દિવસે આ ઘરતી પર અવતરણ કર્યું તે જ દિવસ (મહાશિવરાત્રીનો દિવસ) પસંદ કર્યો કે બસ, આજથી સાકાર અવતરણ બંધ. ભોલેનાથ અને ભગીરથ જે બંને જે રથ પર સવાર થતા અને જે રથ દ્વારા અમી દૃષ્ટિ આપતા હતાં તે દૃષ્ટિ (નયન) સદાને માટે (એ સમયે જ સવારે 10.30 કલાકે) બંધ થઈ ગઈ.

ગીત -

બાબા બુલા રહે છે,
બચ્ચે વતન મેં આઓ,
અબ મુઝ કો ના બુલાઓ,
તુમ મેરે પાસ આઓ....

॥ ઓમશાંતિ ॥

- દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિ લેવી અને દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિ આપી આ પ્રેક્ટીસ કરો. શાંતિની શક્તિની અનુભૂતિ ઘણી શ્રેષ્ઠ છે. જે રીતે વર્તમાન સમયે વિજ્ઞાનની શક્તિનો કેટલો પ્રભાવ છે. તેનો દરેક અનુભવ કરે છે. પરંતુ વિજ્ઞાનની શક્તિ નીકળી ક્યાંથી? શાંતિની શક્તિથી જ ને. જ્યારે વિજ્ઞાનની શક્તિ અલ્પકાળ માટે પ્રાપ્તિ કરાવી રહી છે તો શાંતિની શક્તિ કેટલી પ્રાપ્તિ કરાવશે? તો પરમાત્માના દિવ્ય સંબંધ દ્વારા સ્વયંમાં શક્તિ જમા કરો તો જમા કરેલું સમય પર આપી શકશો. પોતાના માટે જ જમા કર્યું અને કાર્યમાં લગાવી દીધું. અર્થાત્ કમાયા અને ખાધું. જેનું જમાનું ખાતુ નહીં હોય તેને સમય પર ફટકો લાગી શકશે. એ રીતે જ શાંતિની શક્તિ જમા નહીં હોય, દૃષ્ટિના મહત્વનો અનુભવ નહીં હોય તો છેલ્લા સમયે શ્રેષ્ઠ પદ પ્રાપ્ત કરવામાં અડચણ આવશે. પછી દુઃખ થશે, પશ્ચાતાપ થશે. એટલે અત્યારથી જ પરમાત્મા દ્વારા પ્રાપ્ત કરેલી શક્તિઓનો અનુભવ રતા રહો.

સંગમયુગની શબ્દાવલી

દેવી ભાઈઓ અને બહેનો,

સંગમયુગની શબ્દાવલીના વિભાગમાં માર્ચ-૨૦૨૧ માસની શબ્દાવલી ભાગ-૫ના જવાબો આ સાથે છે. જ્ઞાનના ચિંતનના આધારે તમારા જવાબોને સાચા જવાબો સાથે સરખાવી શકશો. સંગમયુગની શબ્દાવલી ભાગ-૬ અહીં પ્રસ્તુત છે. જેની આડી-ઉભી ચાવીઓ ભરશો. તમને આવતાં મે-૨૦૨૧ના અંકમાં સંગમયુગની શબ્દાવલી ભાગ-૬ના જવાબો મળશે.

સંગમયુગની શબ્દાવલી ભાગ - ૬

	1	2				3	4	5
6					7			
8				9				
	10	11				12		
13					14			
		15		16			17	18
19	20			21	22		23	
				24		25		
26		27	28			29		30
31					32			33

શબ્દાવલી ભાગ-૫ના જવાબોવાળું કોષ્ટક

1	મ	હા	2	શિ	3	વ	રા	4	ત્રી	5	વિ	દે	હી	
	હિ		6	વા	૬				ને		શ્ચ			
	લા		7	લ	ન			8	ત્રિ	લો	કી	9	ના	થ
	દિ		10	ય	મ					11	શો	ક		
12	વ	13	ની					સા	૬	૨		14	શિ	
	સ		15	પ્ર	૬	લા	૬			17	ભા	૨	ત	
			19	ભુ	લ					20	ઉ	જા	લા	
21	હો	ળી						22	ક					
	લી			23	નિ	ર્મ	લ	24	શા	ન્તા	25	દા	26	દી
	કા		27	સ	ત્ય			28	૨	ન		29	ની	લ

આડી ચાવીઓ -

૧. હિન્દુ ધર્મગ્રંથ (૪)
૩. એક શાકનું નામ (૩)
૬. સેવાની સાથે લોકોપણ ખાય (૩)
૭. ૧૪ એપ્રિલજયંતી (૫)
૮. જહાં હમારા.... હોગા (૨)
૯. એક ધાતુ (૨)
૧૦. એક ઋતુ (૩)
૧૨. ભારતના રાષ્ટ્રીય પ્રાણીને અંગ્રેજીમાં કહેવાય (૪)
૧૩. ધનવાન (૩)
૧૪. રજા શબ્દનો અંગ્રેજી શબ્દાર્થ (૩)
૧૫. પ્રેતાયુગી વર્ણ (૩)
૧૭. હેલન કેલર બહેરી અનેહતી (૨)
૧૯. જેવું લક્ષ્ય તેવા.... (૩)
૨૧. ચંદ્રને અંગ્રેજીમાં કહેવાય (૨)
૨૩. સમાચાર, વાવડ (૩)
૨૪. મેંદાની મીઠાઈ (૫)
૨૭. કિંગ શબ્દનો ગુજરાતી ભાવાર્થ (૨)
૨૯. તળવાનું સાધન (૨)
૩૧. અભિમાનનું હનન કરનાર (૪)
૩૨. કૃષ્ણનું હુલામણું નામ (૨)
૩૩. મક્કાનો પવિત્ર પથ્થર (૨)

ઉભી ચાવીઓ -

૧. ચૈત્ર સુદ નોમનો તહેવાર (૫)
૨. રામા શબ્દનો ઉલટો અર્થ (૨)
૩. ૨ એપ્રિલનો દિવસ, ખ્રિસ્તીઓનો તહેવાર (૫)
૪. વાચા (૨)
૫. એક અક્ષર ચાર વખત વારંવાર લખો (૪)
૬. 'વોટ'નું ગુજરાતી (૨)
૭. બાબાની યાદમાં.... મોતી બને (૨)
૧૧. સુરક્ષા, અંદોબસ્ત (૪)
૧૨. કલ્પવૃક્ષ કી ટાલ (૩)
૧૩. બ્રહ્માંડમાં એક તું શ્રી હરિ (૩)
૧૬. જ્ઞાનની ગંગા, યોગ કી (૩)
૧૭. બાબા માર્યાવી નગરી ક્યા શહેરને કહે છે. (૩)
૧૮. સૌરાષ્ટ્રનું એક જંગલનું નામ (૨)
૨૦. વીરોનું આભૂષણ છે. (૨)
૨૨. બટ વન (૨)
૨૩. એક મોટું વાહન (૩)
૨૫. ભંડાર (૩)
૨૬. પથ, રસ્તો (૨)
૨૭. દાદી પ્રકાશમણિજીનું લૌકિક નામ (૨)
૨૮. બારાત, વરઘોડો, વરરાજા સાથે જવું ટોળું (૨)
૩૦. શિવને બ્રહ્માવત્સો પ્રેમથી કહે (૨)

(પેજ નં. 21નું અનુસંધાન)... રાજયોગિની દાદી

હંમેશા પ્રણ વાગે બ્રહ્મમુહૂર્તમાં ઉઠી જતાં હતાં. એની સાથે જ એમની દિનચર્યાની શરૂઆત સાધનાની સાથે થતી હતી. ચાલતા-ફરતાં ખાતાં-પીતાં ઈશ્વરના ધ્યાનમાં મગ્ન રહેતાં.

દાદીજીના નિધનની માહિતી બાદ સંસ્થાનનાં વિશ્વભરમાં સ્થિત સેવાકેન્દ્રો પર સાધના શરૂ થઈ હતી. સંસ્થાન સાથે જોડાયેલાં બી.કે.ભાઈ-બહેનો દાદીજીના નિમિત્તે વિશેષ યોગ સાધનામાં જોડાઈ ગયાં.

દાદીએ 14 વર્ષ સુધી મમ્મા, બાબા અને બ્રહ્માવત્સોના સાનિધ્યમાં દિવસ રાત યોગસાધના કરી હતી. આત્મા અને પરમાત્માના જ્ઞાનની સાથોસાથ 10,000 થી વધુ શિક્ષિકાઓને તાલીમ આપી. 1986માં એમને કેન્સર થયું તો તેને સહજતાથી સ્વીકારી લીધું. તેઓ કહેતાં કે રોગ કોઈ સમસ્યા નથી. બીમારીને ક્યારેય ચહેરા પર ન આવવા દીધી અને તેના ઉપર વિજય મેળવી લીધો હતો. ચહેરા ઉપર હંમેશાં સ્મિત રહેતું અને બીજાને પણ એમ જ કહેતા કે તમારો ચહેરો હંમેશાં હસતો રહેવો જોઈએ. કેમ કે તે સૌથી મોટો શ્રૃંગાર છે. સૈફી હોસ્પિટલમાં તેમની સારવાર દરમિયાન ડોક્ટર્સ ત્યાં સુધી કહેતા હતા કે તેમની સાથે વાત કરવાથી અમને પોઝીટીવ એનર્જી મળે છે. સારવાર દરમિયાન બે વખત એવું બન્યું કે જ્યારે ડોક્ટર્સની આંખમાં આંસુ હતાં પણ દાદીના ચહેરા પર હંમેશની માફક દિવ્ય શાંતિ હતી. તેમનો સંદેશ હતો, પોતાના પર વિશ્વાસ રાખો અને ત્યાગ, તપસ્યા અને સેવાને જીવનમાં ઉતારો.

આવા મહાન, વિશ્વ માતા દાદીને શતશત પ્રણામ અને શ્રદ્ધાંજલિ આપીએ છીએ.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 23નું અનુસંધાન)... સરલતા તથા

સાંભળવામાં ન આવે તો તેઓ કંઈપણ કહેવાનું બાકી રાખતાં નથી. જેણે ચડતી પડતીની લાંબી સફર પાર કરી છે. તે મનુષ્ય મહાન બને છે.

સહનશીલ વ્યક્તિ શહેનશાહની જેમ રહે છે. વાતો અને ઘટનાઓ એના મનને કમજોર કરી શકતી નથી. એટલે તે બેગમપુરનો બાદશાહ બની જાય છે. તે વાતોની પરવા કરતો નથી. તે સદા મોજમાં તૃપ્ત રહે છે.

ચાલો, આપણે પણ સરલચિત બનીએ, સહનશીલ બનીએ. હું સહનશીલતાની દેવી, દેવ છું. આ સ્મૃતિને પાકડી કરી દો. મને સમગ્ર ઈશ્વરીય શક્તિઓ મળેલી છે તેમાં સહનશક્તિનો પણ સમાવેશ થાય છે. હું આત્મા સર્વ કાંઈ સહન કરી શકું છું. હું વાતો યા પરિસ્થિતિઓથી અધિક શક્તિશાળી છું. આ રીતે સરલચિત રહીને આપણે સહનશીલતાનો અવતાર બની શકીએ છીએ. ત્યારે જ સમગ્ર સંસાર આપણો જય જયકાર કરશે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

Published and Printed by BK Bhartiben R. Somiya for Prajapita Brahmakumaries Ishwariya Vishwa Vidyalaya, Ahmedabad. Printed at Shreedhar Printers Pvt. Ltd., J & K Block No. 4, Ravi Estate, Dudheshwar Road, Ahmedabad - 380 004. Published from Prajapita Brahmakumaries Ishwariya Vishwa Vidyalaya, Sukh Shanti Bhavan, Bhulabhai Park Road, Kankaria, Ahmedabad - 380 022, Gujarat State, India. Edited by Prof. Dr. Kalidas Dhulabhai Prajapati

ઓલપાડ ખાતે 'નેશનલ સેફ્ટી દિવસે' હિન્દુસ્તાન કેમીકલ કું.ના કાર્યક્રમમાં સર્ટીફિકેટ આપતાં પ્ર.કુ. ધર્મિષ્ટાબેન બાબુમાં એકઝ્યુક્યુટીવ ડાયરેક્ટર એ.કે.સીંગ, આસી. ડાયરેક્ટર યુ.જે. રાવત.

સોનગઢમાં 'મુખ્ય પ્રશાસિકા દાદી હૃદયમોહિનીજી'ને શ્રધ્ધાંજલિ આપતાં નગરપાલિકાના પ્રમુખ ટપ્પુભાઈ, પાંધકામ સમિતિના અધ્યક્ષ અમિતભાઈ, ગટર વિભાગના અધ્યક્ષ અશોકભાઈ, પ્ર.કુ.સુભદ્રાબેન.

ઓટવમાં 'સોનાલી મહિલા વિકાસ ટ્રસ્ટ'ના સેમીનારમાં દીપ પ્રજ્વલન કરતાં પ્ર.કુ. કોકિલાબેન સાથે મ્યુ. કાઉન્સીલર ભ્રાતા અનિરુદ્ધસિંહ ઝાલા, પ્રોગ્રેસીવ ગ્રુપના ભ્રાતા સમીરભાઈ પટેલ.

મંદરડામાં 'ગુજરાત રાજ્ય યોગ બોર્ડ' દ્વારા આયોજીત 'યોગ ટ્રેનીંગ'ના ઉદ્દઘાટન કાર્યક્રમમાં નરસિંહ મહેતા યુનિવર્સિટીના સીન્ડીકેટ સભ્ય ભગિની ડોલીબેન, પ્ર.કુ. ગીતાબેન તથા અન્ય.

વિરમગામ ખાતે 'મહિલા સેમીનાર'માં પ્ર.કુ. ધર્મિષ્ટાબેન, ડૉ. વિનુષાબેન, કાઉન્સીલર રીનાબેન, પ્રોફેસર ઈલાબેન, યોગા કોય ડૉ.હીનાબેન, ડૉ.પ્રિયાબેન, ડૉ.નેન્સીબેન, RSS સેવિકા પ્રિયંકાબેન.

રાજકોટ અવધપુરી સેવાકેન્દ્રમાં 'આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસ'ના સ્નેહમિલનમાં નવનિયુક્ત કાઉન્સીલર નયનાબેન, આચાર્ય ગ્લોબલ ઇન્ડીયન સ્કૂલ વિભૂતિબેન, પ્ર.કુ.રેખાબેન, પ્ર.કુ. શીતલબેન.

ખેડામાં 'મહિલાઓના સર્વાંગીણ વિકાસ'ના કાર્યક્રમમાં સેક્રેટરી ખેડા જીલ્લા નારી અદાલત ભગિની રીટાબેન, તલાટી ભગિની પૂજાબેન, પ્રમુખ ખેડા સ્ત્રી મંડળ ભગિની રંજનબેન, પ્ર.કુ. દક્ષાબેન.

અમદાવાદ ચાંદલોડિયા સેવાકેન્દ્રમાં 'આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસે' મહિલા જાગૃતિ કાર્યક્રમમાં પ્ર.કુ. રંજનબેન સમૂહચિત્રમાં બહેનો.

ચિલોડામાં 'મહિલા દિવસ' મહિલા વીગના રાષ્ટ્રીય સંયોજકા પ્ર.કુ. શારદાબેન, ગાંધીનગર જીલ્લા હોમગાર્ડ કમાન્ડન્ટ ભ્રાતા વિષ્ણુભાઈ પ્રજાપતિ, દ્વિતીય કમાન્ડન્ટ હોમગાર્ડ ભ્રાતા સી.એમ.પરમાર, ગુજરાત વિદ્યાપીઠના પ્રો. નિરજભાઈ, સબઈન્સ્પેક્ટર ભ્રાતા અનિરુદ્ધસિંહ, પ્ર.કુ. તારાબેન સાથે સન્માનીત મહિલા મહાનુભાવો.

ગાંધીનગરમાં હુમન વેલફેર ફાઉન્ડેશન સાથે આયોજીત 'આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસ'ના કાર્યક્રમમાં મેયર શ્રીમતી રીટાબેન, પ્ર.કુ. કૈલાસબેન, મણિનગર સબજોન સંચાલિકા પ્ર.કુ. નેહાબેન, હુમન વેલફેર ફાઉન્ડેશનના પ્રમુખ પ્રકાશભાઈ તથા અન્ય.

મુંબઈ મલાડમાં 'મહિલા દિવસ'નાં કાર્યક્રમમાં મુખ્ય મહેમાન પ્ર.કુ. કુંતીબેન સાથે આંતરરાષ્ટ્રીય ફિલ્મ પ્રોડ્યુસર ભગિની મંજુ ગૌતમ, સામાજીક કાર્યકર્તા ડૉ. અર્યના દેશમુખ, CID શાખાના PI શ્રીમતી પવન પેથે, રાષ્ટ્રીય અધ્યક્ષ રાષ્ટ્રીય માનવ અધિકાર કમિશન ભ્રાતા ડૉ.મહેતાબ, રાષ્ટ્રીય સલાહકાર શ્રી એમ.આઈ.પટેલ.

બોટાદ ખાતે ગુજરાત સરકાર દ્વારા આયોજીત 'યોગ સંવાદ' કાર્યક્રમમાં ગુજરાત રાજ્ય યોગબોર્ડના ચેરમેન યોગસેવક ભ્રાતા શીશપાલજી, SP ભ્રાતા હર્ષદભાઈ મહેતા, સંત શ્રી આત્માનંદ સરસ્વતીજી, પ્ર.કુ. નીતાબેન સાથે અન્ય ધાર્મિક સંસ્થાના પ્રતિનિધિઓ.

વડોદરા મંગલવાડી ખાતે 'મહિલા દિવસ' કાર્યક્રમમાં પધારેલ મહિલા પરિષદના પ્રમુખ નિકીતાબેન, ગુજરાત રાજ્ય આદિવાસી જંગલ વિભાગના અધ્યક્ષ ગાયત્રીબેન, કોરપોરેટર જાગૃતિબેન, સર્વોપથી નેચરોપથીના ઓનર રીયાબેન, પ્ર.કુ. રાજબેન.

રાજકોટ રવિવલ્ન સેવાકેન્દ્ર પર 'આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસ'ની ઉજવણીમાં IIM મહિલા પાંખના પ્રમુખ ડૉ. સ્વાતી પોપટ, પેથોલોજી વિભાગના અધ્યક્ષ ડૉ. ગૌરી ધ્રુવ, પ્રમુખ માનવ કલ્યાણ મંડળ ગીતાબેન પટેલ, મ્યુ. કાઉન્સીલર દક્ષાબેન, મ્યુ. કાઉન્સીલર આશાબેન, પ્ર.કુ. નલિનીબેન, પ્ર.કુ. દક્ષાબેન.